स्याही एका दांत्यांत उमा असेल त्यांबेळेस दट्या दणक्याः बरोबर कटाफ होणारी बाफ अमुक एक पूर्ण इंचावर कटाफ होईल द्यासाठीं ते असे गाडलेले असतात कीं, दण-क्याच्या सहा, नऊ, बारा, पंधरा आणि अठरा अथवा सहा, आठ, दहा, बारा, पंधरा, अठरा आणि एकवीस इंचांवर बाफ कटाफ होईल.

Running Gear.

धांवेची कळाशी.

प्र० १०८-धांवेची कळाशी साणजे काय ? उ०-धांवेच्या कळाशींत चाकें, आंस, साठी आ-ण यंत्राचे दुसरे भाग वगैरेंची जोडणी सांगितली आहे. यास धांवेची कळाशी असें झणतात.

प्र० १०९ - चाकाचें वर्गीकरण कसें केहें आहे ? उ०-त्यांत ओढणारीं चाके आणि कामकरी चाकें असे दोन वर्ग केले आहेत.

भर दान वर्ग कल आहत. प्र०११०-ओडणाऱ्या चाकांनीं कीणतें काम केलें पाहिजे ?

उ०त्यांनीं रुळावर गाडी ओढळी पाहिजे आणि त्या-चप्रमाणें यंत्राचे वजनाचा थोडाबहुत भाग त्यांनीं बाहून नेला पाहिहे.

प्र॰ १११.-साध्या गाडीप्रमाणें आगगाडीस चाकांची एक जोडी न लावतां दोन लावतात ह्याचें कारण काय ?

उ०-ह्याचें कारण असे आहे कीं, पेथें आपणास

एका जोडीपासून दुसरी जोडी चालिक्याची आवश्य-क्यता असते, परंतु असा कांहीं प्रकार साध्या गाडींत नाहीं. साध्या गाडीची जोडी एक किंवा दोन दांडरा लावून चालावितात. हा। दांडरा काढून ती जोडी मागून लोडे लागल्यास ती सरळ न चालता वांकडी होते हा

अन्भव सर्वांस असेलच. अशा देळी पुढल्या आंसाचे चलन लीटणाराच्या आटोक्यांत राहात नाहीं. इतकेच नन्हें; परंतु अशा गाड्या सरळ चालत नाहींत आणि आगगाडीच्या डब्यास एक जोडी लावन तो चालविला तर असेंच होईल. उदाहणार्थ. (आकृति ४९ पाहा.) द्या आकर्तीत दाखिबल्याप्रमाणें जर डब्यास चाकांची एक जोडी लावली आणि आंस मध्य खिळीनें सांठीस जीडला कीं जेणें करून तो सांटीमें।वता फिर्क शकेल. आतां ५० व्या आकर्तीत दाखिबल्याप्रमाणें स िकाणीं रुळांवर धोंडा चाकाखालीं सांपडला तर आकृतीत दाखविल्याप्रमाणें चाक रुळावरून खालीं पडेल झणून दुसरी जोडी लावतात. चाकांच्या दोन जोड्या साठीस जोडन त्याची मध्य खीळ स साठीच्या मध्यावर लावली तर ज्या बेळेस चाकें मध्ये खिळीमीव-तीं फिरूं लागतील तेव्हांत्यांस मं न मं न ह्या स मध्या-पासन पाडलेल्या वक्र दिशांनीं फिरलें पाहिजे. हीं वांकें रुळास वलांडून गेलीं आहेत. आतां जर चाकें ह्या वक-रेषांनीं फिरूं लागलीं तर त्यांतून एका बाज्या चाकाचे

कणे रुळांस लागून ते चाकांस वक दिशेंत जाऊं देणार

प्र॰ ११२.-ओढणारीं चाकें कशीं केली आहेत?

नाहींत.

उ०-तीं धावडी छोखंडाचीं असतात आणि त्यांच्या धांग पोलादी असतात. ह्या चाकांची जोडी ५२ व्या आकृतीत दाखिवली आहे.

प्र०११३.-आंसाच्या कोणत्या भागावर यंत्राचें वजन पडते ?

ड ० - तें ५२ व्या आकृतींत स्र पेटीवर पडतें.

प्र० १९४.-ओढणाऱ्या चाकांच्या पेटचा (झ-णजे ज्यांन नेळ राहर्ने त्या.) आंसांवर कशा

वसविज्या आहेत ?

उ०-ह्यांताल एक पेटी ५२ व्या आकर्तीत ल अक्षरानें दाखिवळी आहे. पेटीच्या व आंसाच्या दरम्या-न पितळेच्या उटचा बसविल्या आहेत. ह्यास बेअरिंग असे द्वाणतात द्वांतील एक वेअरिंग क अक्षराने दाख-विलं आहे. आंस आणि पितळेची ऊटी ह्यांच्या दर-

म्यान सतत तेल राहन ते भाग नित्य च दब द्वीत राहाने सण्न ह ह्या अक्षरानं दाखिबळेळच्या पेटींत ळींकर अथवा सत तेलांत भिजवन भरतात.

प्र०१९५-आगगाडीच्या सांत्र्या कशा केल्या आहत ?

उ॰-त्या, आकर्तीत अ. व. क. ह्यांत ह ह ह ह्या अक्षरांनीं दाखावल्या आहेत. सांठीचें वर्णन करते वेळीं िचे दोन माग धरून त्यांस एक भाग पृढचा आणि एक मागचा अशी संज्ञा दिली आहे. गाडीच्या मागाल

भागास ओढणारीं चाकें लावितात, आणि पढल्यास तुंबे लावितात. मागला माग ५४ आणि ५५ व्या आकर्तीत दाखिवजा आहे.

प्र० ११६.-सांठी कमानीवर बसविण्याचें कारण काय ?

उ०—ह्याचें कारण असें कीं, रस्ता किती ही चांगला असला तरी त्यावरून गाडी धावतांना हिसके बसतात. आणि मुख्यतें करून ते रुळाच्या सांध्यावर ज्यास्त वस-वसतात. जितकी गाडी जलद पळूं लागते तितके हिसके जोराने बसतात. आणि त्यापासून यंत्र आणि रस्ता हीं विघडतात. ह्यासाठीं जितके यंत्र जास्त वेगाने चालि वण्याचें असेल तितका कमानीपासून ज्यास्त उपयोग होईल.

जर घणानें रुळांवर एकावर एक ठोके मारीत व बसलें तर तो लवकर खराब होईल. आतां छाच्या उलट झणजे त्याजवर अचळ रीतीनें कितीही वजन ठोवेलं तरी त्यास कांढीं इजा होणार नाहीं. आणि छाच न्यायानें झणजे आंस व त्याजवरील तेलाच्या पेटचा आणि चाकें छांत जेव्हां हिसके बसतात त्या वेळेस तीं घणाप्रमाणें दर एक हिसक्यास रुळांवर आपटतात; परंतुकमानीची गाडी असल्यास तिजपासून रूळ विघडत नाहीं. मात्र बिन कमानीच्या गाडीपासून जितकें वजन रुळावर पडेल त्यापेकां कमानीच्या गाडीपासून जारत पडेल; कारण कीं कमानीच्या वरच्या मागाचा (झणजे साठीचा) हिसका कमानीस लागून ती लबते त्यांवेळेस यंत्राचा भार स्थिरतेनें रुळावर पडतो.

हातोडीचा क्षुछक टोला काचेचे ताट फोडण्यास बस्स होतो, परंतु जर त्या ताटावर रवराप्रमाणें मृदु पदार्थ लावून हातोडीने टोला मारला तर त्याचा जोर कांचपात्र फुटण्यापूर्वी विशेष होतो, झणने टोळा जा-स्त जोराने मारल्याशिवाय फुटत नाहीं. आतां जर यंत्राचा तापक हातोडीच्या ठिकाणीं, कमानी रबराप्रमाणे मृदु पदार्थाच्या ठिकाणीं आणि रूळ कांचेच्या ठिकाणीं असे ग्रहण केलें हाणजे दोन्ही प्रयोग एकसारखेच दिसून येतील. ह्या कारणास्तव आंस, पेटचा आणि चाकें ह्यांचे वजन जितकें कमी करवेल तितकें हिताबह

भार आणि ओढ ह्यांबिषयीं.

७६।७७।७८ आक्तींत दाखिनल्या आहेत.

होईल. एक दोन कमानीच्या साध्या आकृति

Adhesion and Traction.

प्र० ११७.-आगगाडीचा भार सणजे काय? उ०-आगगाडीचा भार सणजे ज्याच्या योगाने

रुळांवरून चाकें निसटत नाहींत व ज्याप्रमाणानें रुळांवर

चाकांचें घर्षण घडत असेल त्याप्रमाणें हा भार असतो. प्र० १९८.-आगगाडीचीं कामकरी चार्के सा-

थारण स्थितींत रुळावरून निसटण्यास किती भार लागती ?

उ॰-हा भार रुळाच्या स्थितीत्रमाणे कमी अथवा जास्त लागतो. जर रूळ कोरडे आणि स्वच्छ असले तर

जास्त लागतो. जर रूळ कोरडे आणि स्वच्छ असले तर चाकांवरील बजनाचा है बस्स होतो.

अशी कल्पना करूं कीं, अ ब है चाक सांठीस आंबळून टाकलेलें असून त्यावर १००० पौंडांचें वजन लादलेलें आहे. (आकृति ५६ पाहा.) आतां चाकाच्या मधोमध ब ठिकाणीं दोर अथवा सांखळी लावून वी कणीवरून सोडून दिली तर चाक निसटण्यास २५०० पौंडांचे वजन दोरीच्या दुसऱ्या शेवटास (द टिकाणीं) बांधांवे लागेल, आणि रुळांवर वाळू टाकली तर पहिल्या-

पेक्षां जास्त भार होईछ. आणि स्नासाठीं ड ठिकाणीं जास्त वजन बांधावें लागेल; परंतु ह्याच्या उलट ह्मणजे रूळ ओले अथवा बेरकटलेले असले तर भार फारच कमी होईल.

भाराचें प्रमाण बसवितांना दर चाकावरील वजन घेतात. जसें, आगगाडीस चार ओढणारीं चाकें आहेत व प्रतिकावर १०,००० पींडांचें वजन लादलेलें आहे तर वरील रीतीने १०,००० x 8 = 8०,००० पींड वजन डोईल, आणि

४०००० पौंड भार होईल. कारण की प्रचारांत चाकांवर लादलेल्या ओइयाचा भार दे ठेवल्याशिवाय चालत नाहीं.

प्र० ११९.-आगगाडीची ओढ सणजे काय ? उ०-आगगाडीची ओढ झणजे तुंब्यांतील वाकेच्या

दाबानें आगगाडी चालते. दटबाबरील बाफेच्या दाबा- प्रमाणें ओढ कमी अथवा जास्त असते, बाफेचा दाब, दटबाचें क्षेत्रफळ आणि दणका इतक्या गोष्टींनीं

मिळतो. उदाहरणार्थ, १६ इंच व्यासाचा आणि दोन फुटो दणक्याचा एक तुंबा घेऊं सणजे त्यांत दर चौरस इंचास ५० पींड दाबाची वाफ असेल. आतां अशा

दटचाचें क्षेत्र २०९ चौरस इंच असेल, आणि रीतीं-प्रमाणें २०१×५०=९००५० पौंडांचा दाब दटचावर पढेल, आणि आतां चाकांच्या एका फेन्यांत दटशास चार बेळ किरावें लागेज सणून दोन्ही तुंबे मिळून ८० ४०० इतक्या फट पींडांची धमक पाहिजे. ओढणारीं चाकें ५ फठी व्यासाचीं असलीं झणजे त्यांचा घेर १५.७ फुटीचा होतो, झणून चाकांच्या एका फेन्यांत आगगाडी १५.७ फुटी चालेल झगून १५.७ फुटी लांबी-ची जागा चालण्यास ८०४०० फट पींडांची धमक लागते. ह्या रीतीप्रमाणे एक फटभर जागा चाल-ण्यास <u>रूप ७</u> = ५१२१ फूट पींड धमक लागेल. चाके बरच्यांपेक्षां अध्यनि कमी धेतलीं तर निमे शक्ति बस्स होईल, ह्यावरून तुंब्यांतील बातेचा दाव, दटचाचें क्षेत्र, दगक्याची लांबी आणि चाकाचा व्यास ह्या चार गोष्टीं-वर आगगाडीची ओढ अवलंबन असते. प्र॰ १२०.-ओडीची शक्ति काडण्याची रीति

कशी आहे ?

उ०-दटगाचें क्षेत्र चौरस इंचांत, वाफेचा दाव पींडांत, दणक्याची लांबी चीपटींत काढ्न त्याच्या गणा-कारात चाकाच्या फेरानें भागावें, क्षणजे भागाकार ओढीची शक्ति असेल, मात्र भागचें वजन ओढी. पेक्षां जान्त असावें. नाहीं पेक्षां रुळावरून चाकें निसट-तील झणजे जागच्याजागीं किरतील.

वर्षण आणि ओंगण द्यांविषयीं.

Friction and Lubrication.

प्र० १२१.- घर्षण सणजे काय ?

उ०-एक पदार्थ दुसऱ्या पदार्थावरून गडगडत असतां त्याच्या गतीस जो विरोध येतो त्यास घर्षण असे सणतात. किंचित् कळथ्या फळीवर वीट टेविळी तर ती तशीच स्तब्ध राहील; परंतु फळी योडी जास्त कळथ्या केळी तर वीट तत्क्षणींच खालीं जाईल. असे होण्याचें कारण हें आहे कीं, पहिल्या प्रयोगांत वीट आणि फळी द्यांजमधील घर्षण अथवा गडगडण्याचा विरोध हीं (ज्या वजनाने ती वीट खालीं गडगडत जाणार होती त्या विटेच्या वजनांपेक्षां) जास्त होतीं आणि दुस्त्या प्रयोगांत तो विरोध कमी झाल्याने वीट गडगडत खालीं गेली.

आगगाडी चालत असतां गतिरेधक भिळले झणजे त्यांच्या टोकळ्यांच्या आणि चाकांच्या धांवेच्या दरम्यान

आगगाडा चालत असता गांतराधक पिळल हाणज त्यांच्या ठोकळ्यांच्या आणि चाकांच्या धांतेच्या दरम्यान घर्षण उत्पन्न होऊन आगगाडीच्या वेगास विरोध येतो. आणि ती एकदम उभी राहते. ओढणाऱ्या चाकावर जेव्हां पंत्राचें सर्व वजन पडलेलें असतें आणि अशीं तीं वजनशीर चाकें जेव्हां रुळावर उभीं असतात, तेव्हां त्यांच्यातील घर्षण त्यांस रुळावर निसटूं देत नाहीं, आणि त्यामुळें आगगाडी ओढ घेते. एका पदार्थाचा दाव दुसऱ्या पदार्थावर, आणि ल गून असलेल्या पृष्ठभागावर आणि त्यांच्या जातीवर आणि त्यांच्यामध्यं जें ओगण (तेल तूप इत्यादि) घातलें असेल त्याच्या जातीवर

घर्षणाचे प्रमाण अवलंबन असते. दुसरी गोष्ट अशी आहे कीं, गुळगुळीत पत्र्यावर (उदाहरणार्थ) १०० पींडांचें बजन ठेवन वर सांगिल्याप्रमाणें त्याच्या सार-ख्या दुसऱ्या एका कळथ्या पत्थावरून त्यास खाळी आणिला तर, ते पत्रे परस्परांवरून गडगडण्यास त्यांच्या दाबाचा अथवा वजनाचा रें वजन लागेल, झणजे तो पत्रा गडगडतांना १५ पोंडांचे वजन असेल. ह्या घर्षणास घर्षणाचा वर्ण (को एफीशीयट आफु फिक्रान) असे झणतात. घर्षणसमयीं मध्ये ओंगण घातल्यास त्या ओंगणाच्या धर्माप्रमाण हा वर्ण कमी अथवा जास्त असतो. वर दिलेल्या उदाहरणांत घांसणारा आणि घांसलेला असे दोन्ही पत्रे धावडी ली-खंडाचे आहेत. आणि त्याचा वर्ण १५ निघाला आहे. लांक दी फळ्या असल्यास त्यांचा वर्ण ०. ४ इतका नि-घेल. धावडी लोखंडावर पितळेचा पत्रा गडगडविल्यास त्याचा वर्ण ०.२२ असेल, ह्याप्रमाणे पदार्थाच्या धर्मा-प्रमाणे घर्षणाचा वर्ण असती.

प्र॰ १२२.-घसटणाऱ्या पृष्ठभागाच्या दर-म्यान ओशट पदार्थ घाळण्यांपासून कीणता फायदा आहे ?

उ०-भीशट पदार्थ घातल्याने घर्षणाचा वर्ण पुष्कळ कमी होतो. हा फायदा मुख्य आहे. वर सांगितलेल्या धावडी लोखंडाच्या पञ्याच्या घर्षणाचा वर्ण १५ आहे; परंतु त्यांत तूप सोडलें तर तो १०.१ इतका एकदम कमी होतो. हुकराची चर्की घातल्यास याहीपेक्षां कमी (क्षणजे ०.०७) होईल. ओलीव माशाचें तेल सोड- ल्यास ००० ६ ४, आणि डुकराची चरबी आणि छंव गो हों एकत्र करून सोडल्यास याहीपेक्षां कभी (झणजे ०.०५५) होईल. सारांश कीं, भिच भिच तन्हेच्या स्निम्ध पदार्थांचा ओशटपणा भिच भिच प्रमाणांत असतो.

जर दात्र विशेष होईल, तर त्यामुळे त्या भागांच्या दरम्यानचे ऑगण पिळून बाहेर पडेल, आणि अशा समयों ते पृष्ठभाग बुळबुळीत ठेवण्यास पंचाईत पडेल क्षणून भार नियमित राहील अशी तजनीज ठेवावी.

भाग ८ वा.

दहन.

Combustion.

प० १२३.-दहन ह्मणजे काय?

उ०-दहन झणजे ज्या चमत्कारास आपण प्रायः जळणे असे झणतों. जसें, लांकूड अथवा कोळसा है जळतात. वास्तविक रीतींन पाहूं गेल्यास दहन हा एक रसायनतत्त्वांचा झणजे वातावरणांतील आविसजनाचा आणि सर्पणाच्या तत्वांचा संयोग असतो.

प्र० १२४.-रसायनतत्त्व ह्या संज्ञेचा अर्थ काय?

उ > -रसायनाच्या शास्त्रांत असे प्रतिपादन केलें आहे कीं, आपल्या सभीवतालचे बहुतकरून सर्व पदार्थ दुसऱ्या कांहीं पद थानीं घटित आहेत. आजकाल पर्यंतच्या समजुतीप्रमाणें, हे दुसरे पदार्थ मिश्र नाहींत असे ठर-विलेशाहे. ह्यासाठीं त्यांस तत्त्वपदार्थ अथवा रसायनतत्त्वें अशी संज्ञा दिली आहे. आपल्या मोंबतालच्या हवेंत दोन बायु आहेत, त्यांतून एकास नैत्रोजन आणि दुस-त्यास आविसजन असे द्वणतात. हेंद्रोजन आणि आविस-जन हे पाण्याचे घटकावयव आहेत, आणि कार्बान आणि हैशेजन हे कोळशाचे घटकायव होत. असे तत्त्वपदार्थ आजपर्यंत ६० वर असलेले अनुभवास आले आहे, आणि द्यांपासूस कोणाही रसायनवेत्त्यास त्या पदार्थाशिवाय रसायनिक्रयेने दुसरा पदार्थ काढतां आला नाहीं. हे तत्त्वपदार्थ दुसन्यांवरोबर अशा रीतीने संयोग पावतात कीं, त्यापासून अगदीं नवा पदार्थ उत्पन्न होतो; परंत हा नवीन पदार्थ वजन केला तर त्याचें वजन मूलतत्त्वी पदार्थापेक्षां फारच भरतें; त्यावरून असे स्पष्ट दिसून येतं कीं, ही रिथीत वदलण्यास त्यांत कांहीं तरी मिळतें.

प्र०१२५.-ह्या तत्त्वी पदार्थांचे एकीकरण अ-थवा दहन हे ज्यापार कसे घडतात ?

उ०.—हे व्यापार अशा रीतीनें घडतात कीं सर्प-णांतील तत्त्रपदार्थांचे (हाणजे हैद्रोजनाचे आणि का-बांनाचे) आणि वातावरणांतील आवसजनाचे परमाणु ह्यांस उष्णता लावल्यानें ते एकमेकास मोट्या शकीनें आणि चपळतेनें आकर्षितात.

प्र० १२६.-तत्त्वपदार्थाच्या एकीकरणापासून काय चमत्कार घडनात ?

उ०.—त्यांत मुख्य दोन चमत्कार दृष्टोत्यक्तीस येतात झणजे त्यांच्या एकीकरणापासून उष्णता निधते आणि त्यांच्या वियोगापासून ती अदृह्य होते. ज्या प्रमाणानें हीं तत्वें एकत्र मिळून उष्णता उत्पन्न होते तिचें प्रमाण तितकेंच असतें व ज्या प्रमाणानें तीं तत्त्वें वियोग पावतात त्या प्रमाणानें उष्णताहीं नाहींशी होते. क्षणजे जितका रसायनव्यापार घडेल तितकीच उष्णता निधेल. जास्त निधावयाची नाहीं, असे अनेक वेळां अनुभवावरून सिद्ध झालें आहे.

प्र॰ १२७.-तत्वपदार्थ कोणत्या प्रमाणानें पर-स्परांशीं संयोग पावनात ?

उ०.-तत्वपदार्थ हे फक्त कांहीं निरानिराळ्या प्रमा-णाने एकमेकांशी संलग्न होतात असा रसायनशास्त्राचा नियम आहे. ही प्रमाण मिलाभेल तत्वांप्रमाणे भिलभिल रीतीची आहेत आणि तीं मोठ्या चिकित्सेनें रसायन-वैत्त्यांनीं टराविलीं आहेत. जसें, वजनानें ८ भाग आविस-जन वायु नैत्रोजनाबरोबर मिळन वातावरणांतील हवा उत्पन्न होते अथवा तितक्याच वजनाचा आक्सिजन हैर्रोजनाबरोबर मिळ्न पाणी होतें अथवा तो कार्बाना-बरोत्रर मिळाल्याने कार्वानिक आसिड उत्पन्न होतें. हा प्राणनादाक बाय विहिरीच्या तळी सांचती. आतां, आक्सिजन दुसऱ्या पदार्थाशीं वजनानं ८ ह्या प्रमाणानं नित्यशः संयोग पावतो. जसं ८×२= १६ भाग. ८×३ = २ ४ भाग इत्यादि. आणि, दुसरे प्रत्येक तत्वपदार्थ नियमित प्रमाणानं दुसऱ्या पदार्थाशीं संयोग पा-बतात. हीं प्रमाणें बजनानें दर्शविलीं असून तीं बजने अंकानीं स्पष्ट करितात, त्यांस रसायनसममूख्यें असे झणतात. जसे, आक्सजनाचे समम्बय ८ आहे. कार्बान दुसऱ्या पदार्थाशीं ६ ह्या प्रमाणाने मिळतो. नैत्राजन ९ ४ ने मिळतो, ह्यावरून ६ आणि १४ ही अनुक्रमें कार्बान विस्तव विझेल.

आणि नैत्रोजन ह्यांचीं सममूल्यें होत. आतां ८ भाग आ-विसजन ९४ भाग नैत्रोजनाबरोत्रर मिळवितां येईल. अथवा ८x२= १६ भाग आविसजन नैत्रोजनावरीबर मिळेल. परंत १२ भाग आक्सिजन १४ भाग नैत्रोजना-बरोबर मिळवं गेल्यास चालणार नाहीं. पाहिने अस-ल्यास १ 8×२=२ ८ भाग नैत्रोजन ८ भाग आविसजना-

बरोबर मिळवितां येईल. परंतु रसायनिक्रया १० अथवा २० भाग नैत्रोजनात्रराजर ८ भाग आक्सिजन मिळवूं इाकणार नाहीं, जर २० भाग नैत्रोजन ८ भाग आक्सि-

जनाबरोबर मिळावेला तर आक्सिजन १४ भाग नैत्रो-जनाशीं संयोग पावेल. परंत ६ भाग नैत्रोजन खुला रा-हील तेणकरून रसायनसंयोग नाहींसा होईल झणज

यंत्राच्या भट्टींत जें सर्पण जळतें त्यांतील मुख्य म्ख्य तत्वांचीं रसायनसमम्लें उपयोगाचीं दिसल्यावरून त्यांचा येथें संग्रह केला आहे.

रसायन सममल्य.

वजनांत । आविसजन ....

नैत्रोजन ..... हैद्रोजन .....

गंधक ....

प्र० १२८.-ह्या तत्वपदार्थांच्या संयोगापासून कोणते संयोगी पदार्थ वननात ? उ०.-ते ज्या ज्या प्रमाणाने परस्वरांशीं संयोग पा-

वतात त्या त्या प्रमाणाप्रमाणे त्यांचे मूळचे स्वभाव बद-लतात. उदाहरणार्थ, रसायनरीत्या आविसजन नैत्रोजना-शों भिक्न भिक्न प्रमाणानें संयोग पावृन त्यापासून निराळे पांच पदार्थ उत्पन्न करतो. ते एकमेकांपासून अगदीं भिन्न असतात. जसें - १४ भाग नैत्रोजन ८ भाग आ-क्तिजनाशीं मिळाल्याने त्यापासून नैत्रस आक्सेद बनते. " नैत्रिक अक्सेद " 38 38 " २४ " हैपोनित्रस आसिंड 18 " नेत्रस आसिड 11 37 88 " नैत्रिक आसिड 88 80 प्र० १२९.-आगगाडीच्या भट्टोंतील रसरशीत विस्तवावर कोळसा टाकला तर त्याचें काय होतें? उ०.-तो कोळसा प्रथम तापूं लागतो, परंतु कोळ-सा जास्त टांकला तर त्यांतून काळ्या, पिंवळ्या अथवा उदी रंगाचा ग्यास निघूं लागतो. जितका कोळसा बा-रीक फोडलेला असेल तितका ग्यास फार निघती. ह्या ग्यासाला धूर झणतात, परंतु तो खरा धूर नसतो. हा ग्यास सुटतेवेळीं त्यासमोर पांढरा कागद धरला तर त्या कागदावर एका चिकट पदार्थाचा यर वाजतो. तो अखंड असतो व त्यास डांबर अथवा गंधक द्यांसारखा वास येतो, आणि खऱ्याधुरावर कागद धरला तर त्यावर काजळ धरते. पहिल्या प्रयोगांत कागदावर उठलेला रंग आणि वास हीं

त्या ग्यासांतील अद्युद्धे होत. अद्या प्रकाराने त्या ग्यासां-तील रीगत पदार्थ निघून गेले झणजे शुद्ध ग्यास दोन भाग हैहोजन आणि ६ भाग कार्बान द्यांनी मिश्रित अ-

१. द्या वायूस हर्षवायु असे द्वाणतात.

सतो. त्यास काब्यरेतेद हैर्राजन झणतात. आणि द्याच भिश्रणाने आपलीं घरें रात्रीचीं प्रज्वलित होतात. दिवा जळत असतांना देखील हा ग्यास वातीच्या तोंडाशीं उत्पन्न होऊन ज्योतींत जळतो. हा ग्यास त्या ताजा कोळशांतून निघण्यापूर्वी त्या कोळशास १२०० अंशां-च्या उष्णमानापर्यंत तापवावा, झणजे ५० अंशांच्या उष्णतेवर जर १०० पींड कोळसा टाकला तर २३००० एकं उष्णता. तापविण्याखातर गप्त होईल. कोळशांत प्रायः शंकडा ८० माग कार्बान, ५ माग हैरोजन आणि १५ माग दुसरी अदाद द्रव्ये असतात, जेव्हां कोळसा १२०० अंशांच्या उष्णतेपर्यंत तापवितात त्यांबेळेस त्यांतला ५ माग हैहोजन आपल्या तिप्पट व-जनाने कार्बानाशीं मिळून शैंकडा २० भाग कोळसा सांगितलेला ग्यास तयार करण्यांत खर्च होतो. ह्या क्रियेंत ज्याप्रमाणे पाणी अथवा दुसरे प्रवाही पदार्थ वाच्वीभवन पावतांना पुष्कळ प्रमाणाची उष्णता गुप्त होते, त्याचप-माणें कोळशाच्या दहनांतही होते. तेव्हां ह्यावरून असे दिसन येतें कीं, ताजा कोळसा विस्तवावर टाकणें झणजे प्रथम विस्तवास थंड करण्यासारखंच आहे. दुसरी गोष्ट अशी आहे कीं, इतर दहनशील ग्यासांप्रमा-

पुसरा गाष्ट अशा आह का, इतर दहनशाल ग्यासाप्रमा-णेच कोळशाचा ग्यास दहनशील असतो. आतां हा ग्यास कोणत्या तन्हेनें जळतो हें पहाणें असल्यास ग्यास-लाइटाच्या (ज्यांस धुराचे दिवे असे झणतात) जळ-ण्याकडे लक्ष लावून पहावें. हवेच्या तत्त्वांपैकीं आविसजन आणि सर्पणांतील हैं रोजन आणि कार्बान ह्याचें रसायन मिश्रण दहन आहे असें पूर्वी सांगितलें आहे तें दहन ह्या कोळशाच्या प्रयोगांत ग्यास तयार करते.

कोळशाच्या धुरानें भरछेल्या पात्रांत जर बाहेरून नळीबाटे हवा नेऊन सोडली तर तीस आग लागेल आणि ती, ज्याप्रमाणें ग्यास हवेंत जळतों त्याप्रमाणें धुरांत जळेलः परंतु ग्यास अथवा हवा हीं प्रज्वलित करण्यास त्यांस बची लावली पाहिजे. हवा आणि ग्यास हीं जरी एका पात्रांत मिळालीं असलीं तरी त्यांस पेटिविल्याशिवाय तीं जळणार नाहींत. एकादा जळत पदार्थ अथवा लाल भडक धातूचा तुकडा किंवा विद्युलतेची ठिणगी द्यांतून एकाद्याचा स्पर्ध झाल्यास तीं पेट घेतात. तात्पर्यार्थ हाच कीं, त्या दीन्ही ग्यासांचे परमाणु उष्णता लावून जागृत केले पाहिजेत. प्र० १३०.—ग्यास लाइटाचा दिवा लावल्या नंतर तो कसा जळतो !

उ०.—कोळशाच्या ग्यासांतल्या दोन तत्त्वांपैकीं हैशेजन ग्यास प्रथम जळूं लागतो. हं दहन ज्योतीच्या खालच्या बाजूस घडतें, तेथें ज्योत निळसर रंगाची। दिसते.
ह्या दहनानें हैशेजन कार्बानापासून बेगळा होतो आणि
कार्बान मशीच्या रूपानें वर बसतो. करण कीं, तो जेव्हां
दुसऱ्या पदार्थांशीं मिळालेला नसतो। त्यांवेळेस तो वायुरूपी कधींही रहात नाहीं; हा त्याचा धर्म आहे. वरील
मस (हाणजे कार्बानाची मुकटी) प्रज्वलित उष्णमानाइतकी तापवून आविसजनांत मिळविली तर आविसजनाबरोबर जळते. ह्या दहनांत कार्बानाचे कण मोठे तेजस्वी
होकन चकचकाट होतो. परतु हा चकचकाट लागलाच
नाहींसा होऊन बत्तींतून पारदर्शक ग्यास निधूं लागतो.

प्र०१३९.-मेणबत्ती अथवा ग्यासंलेट हीं जळत असतां त्यांतून एकादे वेळेस धूर निघतो ह्याचें कारण काय !

उ.-कारण त्या ज्योतीच्या दहनास पुरे इतका आक्सिजन मिळत नसल्पाकारणानें पूर्ण दहन होत ना-हीं, आणि त्यामुळें कार्जानाचे भरीव कण जळत नाहींत व ते ज्योतींतून वर उठतांना पहाणारास ध्राप्रमाणे दिस-तात. ह्याच्या स्पष्टीकरणार्थ (आ० ५७ आणि ५८ पहा.) पहिल्या झणजे ५७ व्या आरुतीत ज्योतीवर जी कांचेची चिमणी वसविली आहे तिच्या कडा कागदावर बरीबर मिळन वसल्या आहेत त्यामुळे खालून हवा न पांचल्यामुळ बत्ती अंधक होऊन धूर निघत आहे. परंतु जेव्हां ती चिमणी ५८ व्या आकृतींत दाखविल्याप्रमाणे कागदावरून उचलली त्यावेळेस खालून हवा जाऊन दहन पूर्णपणें होत आहे. हवेचा झोंक बाणाच्या दिशांनीं दाखिवला आहे.ह्या दोन्ही आकृति धुराच्या दिव्याच्या आहेत. प्र० १३२.-कोळशाच्या धुराच्या दहनापासून कोणकोणने पदार्थ उत्पन्न होतान ?

उ० .- कोळशाच्या ग्यासांतील हैद्रोजन पूर्वी सांगि-तल्याप्रमाणे आविसजनाशीं दहनकाळीं मिळती, झ-णजे वजनाने १ भाग हैद्रोजन ८ भाग आक्सिजनार्शी मिळतो. ह्या एकीकरणापासून पाणी उत्पन्न होतें. आतां हें उघड आहे कीं, जेव्हां हे ग्यास मोठ्या उष्णमानावर असतात तेव्हां हें पाणी वाफेच्या रूपानेंच उत्पन्न झालें पाहिजे. शहरांतील मोठमोठ्या रस्त्यांवरील दुकानांत ग्यासलाईटाचे दिवे घेतलेले असतात, यंडीच्या दिवसांत

हे दिवे संभ्याकाळच्या वेळेस ल बतात त्यावेळेस दहना. पासून उत्पन्न होणारी वाफ आजूबाजूच्या मिंतीवर आणि मुख्यत्वेंकरून कांचेच्या दारांवर बसून थंड होते. खिड-क्यांस हात लावला तर तो ओलसर होतो.

प्र०१३३.-आगगाडीच्या भर्डीत हवा कशी सोडली पाहिजे ?

उ०.-पाहिजे त्यापेक्षां जास्त ह्वा लागली तर तींतील आविसजनापासून फायदा न होतां उलटा तोटा मात्र होतो, हाणजे वाफेचें प्रमाण वाढण्याचे ऐवर्जी झालेल्या वाफेचें तो पाणा करतो. हें दोन प्रकारांनीं होतें तप्तभागाकडें जे ग्यास असतात त्यांचें उष्णमान कमी होतें; परंतु प्रमाण मात्र वाढतें. आतां जास्त हवेच्या योगांने ग्यासाचें प्रमाण वाढलें हाणजे ते धूमनलिकां कृत दुष्पट वेगानें बाहर पडतात. अशा वेगापासून केवळ उष्णमान कमी होतें इतकेंच नाहीं, परंतु ते जिनका काळ तप्तांगाच्या संबंधांत राहतात तो काळही त्याच्या प्रमाणांनें कमी होजन थंड हवा भट्टींत शिरते व तेणकरून तापकाच्या दाब एकदम कमी होतो.

प्र०१३८.-पूर्ण दहन होण्यास किती हवा सोडावी लागते !

उ०-िकती प्रमाणाची हवा सोडावी द्याचा नियम दहनाच्या वेगावर (अथवा दरावर) असती. झणजे गजांच्या जाळीच्या दर चौरस फुटावर दर अवरास अमुक कोळसा जाळणे द्याजबहलचा जो नियम आहे त्यास दहनाचा वेग असे झणावयाचे. जर ५० पौंडांच्या दहनास अमुक एक प्रमाणाची हवा लागली तर १०० पैंडिंच्या दहनास त्याच्या दुप्पट लागेल हें उत्रह आहे.

दुसरी गोष्टं अशी आहे कीं, कोळसा जळण्याच्या विषयांत दोन प्रथक् पदार्थ जाळावे लागतात. त्यांत एक भरींव आणि दुसरा वायुरूप असे असतात. भरींव झणजे कोळशाचा मरींव माग, (ज्यास कोक असे झणतात) आणि कोळशाचा ग्यास (वायुरूप) ह्या दोघांच्या दहनिकेया अगदीं पृथक् होत असतात. जर कोळशाच्या मरींव मागास पुरे इतकी हवा सोडली तर, त्याचे कार्बानिक डी अक्झैद होईल, आणि त्यामुळेत्याचे पूर्ण दहन होईल; परंतु हवा कमी लागल्यास त्यानासून कार्बानिक अक्झैद होईल झणजे त्यानासून कार्ही एक फायदा न होतां

उलटा तोटा होईल.

उदाहरणार्थ,—जर गजांच्या जाळीवर कोळशाचा
जाड थर आहे असे गृहण केलें, 'तर खालून हवा
जाईल ती थराच्या खालच्या बाजूस लागल्यानें तितक्याचें कार्वानिक डीअक्क्षेद होईल; परंतु असे कांहीं वर
पर्यंत घडणार नाहीं. कारणकीं, वर पर्यंत जाऊन कोळशांतील कार्वानाच्या दहनास आविसजन पुरे इतकी
हवा नसते. आणि येथें पुनः कार्वानाचें दुसरें सममूल्य
कार्वानिक डिअक्क्षेद बनतें, तरी इतकें सिद्ध ओहे कीं,
जितका विस्तव पातळ पसरलेला असेल तितकी
त्यांतून हवा मोकळेपणीं वाहील. सारांश कीं, गजांच्या
जाळीवरील विस्तवाचा थर बेतावातानें राखला पाहिजे.

ह्याशिवाय दुसरा इलाज नत्ततो. जर करितां आगगा-डीच्या भट्टींत नुस्ता कोक जाळावयाचा असता, तर त्याचें दहन पूर्ण होतें. परंतु प्रचारांत वारंवार कोळसे भट्टींत टाकावे लागतात त्यामुळे एकदा (१०० पींड) कोळसे टाकले झणजे ताबडतीब ग्यास निघन भट्टी अरते. आतां ह्या ग्यासास दुसरी जास्त हवा लागेल तेव्हां त्याचें दहन होईल व ती निळण्याकारितां विस्तवाचा थर चाळविला पाहिजे, हाणजे त्यांत जास्त हवा येजन ग्यासाचें दहन पूर्णपणें होईल. तरी ह्या दहनांत दोन अडचणी फार त्रासदायक असतात. त्या ह्या कीं, एक तर, हवा बरोवर राखण्यासाठीं शेवळ एकसारखं हातांत घेऊन विस्तव चाळवीत राहण अशक्य असते. दसरे वार्रवार भट्टीचे दार उघडल्याने तींत थंड हुवा शिल्न उष्णमान कमी होतें. ह्याशिवाय दुसरी अशी एक अड. चण आहे कीं, गजांच्या जाळीवर विस्तवाचा थर पातळ टेवल्यास तो वाकेच्या श्वासात्ररोबर बाहेर जातो, ह्यामुळे जाळीवर सतत सारखा विस्तव राखणे फार कठीण असतें. सारांश कीं, आगवाल्यास इतकी गोष्ट ध्यानांत ठेवणे आहे कीं, त्यांनीं पुरे इतका कोळसा जाळीवर राखीत जावें, नाहीं तर विस्तव जाईल. तेव्हां, व्यवहारांत पूर्ण दहन होण्यास जाळीतून पुरे इतकी हवा मिळत नाहीं, ह्यासाठीं हवेचा काहीं भाग विस्तवाच्या वर सोडावा लागतो. तरी पूर्ण दहन होण्यास्तव सोडलेली हवा आंतील ग्यासांत पूर्णपणें मिळून गेली पाहिने. जर फार हवा सोडली तर, भट्टीचें उष्णमान इतकें कमी होतें कीं,

चमच्यासारखें एक पावडें असतें, त्यानें भद्दांत कोळसे टाकतात.

२. आगवाला झणजे जो मद्दांत कोळसे घालतो तो मनुष्य.

त्यामुळें आंतले ग्यास जळत नाहींत. अथवा जर ती माठ्या जोरानें भरली तर पाण्याच्या दोन पृथक् ओघां-प्रमाण त्या ग्यासाचे आणि हवेचे ओघ बनून बाजू-

बाजून उठतात. त्यांत एक मातट आणि दुसरा स्वच्छ असे प्रवाह असल्यामुळे ते एकमेकांत पूर्णपणे मिळत

नाहींत. सारांश कीं, हवा आणि ग्यास हीं एकत्र झा-ल्यास दहन चांगलें होतें. बाहेरची हवा आत जाण्या-करितां मट्टीच्या दारांस मोंकें पाडावीं, झणजे जितकीं

भाकें असतील तितके हवेचे पृथक् ओघ विस्तवांत भरतील. मात्र अशों भाकें अर्थ इंचपिक्षां मोठीं नसावीं. दुसरी गोष्ट अशो आहे कीं, वाफेचा श्वासीच्छ्वास चाल-तांना मोठ्या जीराचा फुंकर विस्तवावर बसतो, त्यामुळें

कोळशांतील ग्यास नळ्यांत शिरण्यापूर्वी स्याचे पूर्ण दहन होण्यास वेळ सांपडत नाहीं.

प्र०१३५.-ग्यास धूमनालेकांत गेल्यावर त्याचें त्यांत दहन होतें काय !

उ०.-दहन फारच थोडें घडतें; कारण कीं, ज्वाळा नळ्यांत शिरल्याबरोबर विझतात.

प्र०१३६. - ज्वाळा नळ्यांत शिरल्यावरोवर वि-व्यतात ह्याचें कारण काय ?

उ०.—त्यावेळेस ज्वाळा अदाह्य ग्यासावरीवर मिळ-त.त आणि त्यांस तेथं हवाही मिळत नाहीं. ह्यादिवाय त्या नळ्यांसभींवते पाणी सांठवळेलें असतें यामुळें त्याचें उष्णभान इतकें मंद असतें कीं, त्यांत ज्वाळा दिश्तांदणींच थंड होतान. प्र॰ १३७.-कोळशाच्या धुरास पेटविण्यास अ-थवा उवाळा उत्पन्न करण्यास किती उण्णमान लागते ?

उ०.—तें भार कडक असलें पाहिजे. लाल मडक धा-तूच्या दांडचा ने ग्यासलाइटाचा दिवा लागत नाहीं. सारांद्रा कीं, ज्वाळा उत्पन्न करण्यास दुसऱ्या ज्वाळेचा च संबंध केला पाहिजे.

प्र॰ १३८.-कोळसा विस्तवांत टाकल्यावर त्या-चें काय होतें ?

च काय हात ?

उ०.—कोळसा अथवा ग्यास हे जेव्हां आक्सिजनाशीं
पूर्णपणें मिळतात त्यांकेळस त्यांचे पूर्ण दहन होतें. ह्याकरितां त्यांच्या स्पर्शांच्या विद्ची संख्या वादिवली
पाहिजे, किंवा कोळसे वारीक केले पाहिजेत. ह्यणजे दहन आणि उष्णतेची तीव्रता हीं वादतील,
ह्याकरितां कोळसा वारीक करून मट्टींत टाकावा; परंतु
फार वारीक मात्र करूं नये. नाहीं तर जाळीतून मुगा
खाळीं पढेल अथवा श्वासावरोवर चिमणीवाटे बाहेर
पडेल.

दुसरी गोष्ट अशी आहे कीं, कोळशांत शेंकडा सु-मारें ८० भाग कार्बान, ५ भाग है होजन आणि ९५ भाग इतर द्रव्यें असतात. असे पूर्वी सांगितलें आहे. शेवटीं इतर द्रव्यें सांगीतलीं तीं दहनशील नस-ल्यामुळें तूर्त येथे त्यांपैकी फक्त है होजन आणि कार्बान ह्यांच्या दहनाविषयीं विचार करूं.

पूर्वी सांगितलें आहे कीं, १ भाग हैद्रोजन आणि ८ भाग आक्सिजन ह्यांचे मेलन झाल्यास पाणी अथवा वाक उत्पन्न होते. आतां ६६ भाग हेवेत फक ८ भाग आ-विस्तान सांपडतो, सणून हैहोजन जाळण्यात हैहोजना-च्या वजनाच्या ६६ पट हवा असली पाहिजे. कार्वान पूर्णपणें जाळण्यास त्यास कार्बानिक डी अक्झैदचे रूपांत आणिलें पाहिजे. ह्या कार्बानिक डीअक्झैदांत ६ माग कार्बान आणि ९६ भाग आक्सिजन असतो. आणि ज्या

पेक्षां वातावरणांत ८ भाग आक्सिजनां त २८ भाग नै-त्रोजन असतो झणून कार्बान पूर्णपणे जाळण्यास कार्बान् नाच्या दर ६ भागांस ७२ भाग हवा सोडली पाहिजे. अथवा कार्बान पूर्णपणे जाळण्यास त्याच्या वजनाच्या ६२

पट हवा पाहिजे (२२×६=७२).

हवा पाहिजे आणि त्यांतील कार्बान जाळण्यास ९.६ पींड हवा असावी, किंवा दोघांचे दहनास ११.8 पींड हवा असावी; परंतु प्रचारांत दरएक पींडभर सर्पणास १२ पींड हवा लागते असा नेम काढला आहे. आतां

पौंडभर कोळशांतील हैरोजन जाळण्यास १.८ पींड

१२ पीड हवा लागते असा नेम काढला आहे. आतां ज्यापेक्षां १ घनकूटभर हवेचें वजन ०.०८०७२ पींड मरतें, झणून.

-०८०७२ = १४८-६ इतक्या घनमुटी हवा होईछ.

प्रायः १५० घनमुटी हवा १ पौंड कोळशाच्या दह-नास लागते.

प्र०१३९.-दहनाची एकंद्र उप्णता सणते काय?

उ०.-प्रायः एक पौंड सर्पणाच्या दहनापासून जितकी उष्णता उत्पन्न होते तीस ''एकंद्रउष्णता'' असे झणतात.

प्र०१४०.-हें कसें उरविलें आहे ?

उ०.-१ पींड हैद्रोजन जाळल्यास ६२०३२ एकं उष्णता निघते आणि तितक्याच प्रमाणाचा कार्बान जा-ळल्यास १४५०० एकं उष्णता निघते, सण्न १ पींड कोळशांत शेंकडा ५ माग हैरोजन जळतो. आतां ह्या एकाच तत्ताची ६२०३२×००५=३१०१६० इ-तकी उष्णता होते. ह्याशिवाय त्यांत ८० भाग कार्बीन जळल्यास त्याच्या दहनापासून १४५००×०.८०= १९६०० इतकी उष्णता होईल, आतां ह्या दोन्ही त-त्त्रांची एकंदर उष्णता ३९०१.६×११६००=१8 ७०१.६ एकं होईल. आतां दुसरें असे समजलें आहे कीं, शून्य विंदुवरून १०० पौंडांच्या दाबाची वाफ तयार करण्यास १२१३.8 एकं उष्णता पाण्यांत आणावी लागते. हाणजे १२१३.8 एकं उष्णता १०० पौंडांच्या दाबाची वाफ तयार करते. व्यवहारांत ६० अंशांच्या उष्णतेवर पाण्याची वाफ होत असते झणून १०० पौ-डांच्या दाबांत तीस आणण्यास एकंदर १२१३.8-६० =११५३.8 एकं उष्णता लावावी लागते. झणून एक पौंडभर कोळशांत. १२ है पौंड पाण्याची १०० पौंडांच्या दावाची वाफ तयार करण्यापुरती उष्णता असते. परंतु व्यवहारांत इतकें पाणी बाष्पीभवन होत नाहीं, त्याच्या

प० १४१.-उच्णतेचा असा नाश होण्याचें का-रण काय ?

निम्मे झणजे ६ पौंड बाष्पीभवन होतें.

द०.-द्यांत मुख्य मुद्दा हा आहे कीं, उष्णता हवेंत थंड झाल्याकारणानें तापकौतीलं उष्णता कमी होते असते. होते. आगगाडीच्या भट्टींत प्रायः दहन चांगल्या प्रकारे होत असल्यास ३००० अथवा ४००० अंशांची उष्ण-ता त्यांत असते.

भाग ९.

रांगांचा विरोध.

Resistance of Trains-

प्र० १४२.-रांगांचा विरोध साणंजे काय ! उ०.-रेलावरून गाड्या चालण्यास जितकी शक्ति लागते तीस रांगेचा विरोध असे झणतास. जसें,(आ. ५९ पहा) गाडीच्या एका शेवटास दोर बांधून आरू-तीत दाखिवन्याप्रमाणें अ कप्पीवरून टाकून त्याच्या दुसऱ्या शेवटास एक दगड अथवा दुसरे एकादें वजन द ठिकाणीं बांधलें तर गाडी रेलावर चालूं लागेल, सणून द ठिकाणीं बांधलेलें वजन त्या गाडीच्या विरोधाबरोबर होईल अथवा त्या वजनाइतका त्या गाडीचा विरोध अ-सेल. सरळ आणि सपाट लोखंडी रख्यावरून गाडी ए-कंदर चालू झाली झणजे ती तशीच चालू ठेवण्यास दर टनास (२००० पौंडांच्या) ६ पौंडांचा जोर लागतो. क्षणजे असे समजावयाचें कीं, जर एका गाडीचें वजन २० टनांचें असेल तर आकृतींत दाखिबल्याप्रमाणें द

ठिकाणीं २०×६=१२० पौंडांचें वजन बांधलें पाहिजे, क्षण ने गाडी सावका शपणें रेलावर चालू राहील. आता

त्यांचें एकंदर ४० टन वजन होईल, झण्न त्या दोघींस

दोन गाड्या लाविल्या तर

त्याच वजनाच्या

चालू राखण्यास पिह्न्यापेक्षां (दुप्पट झणजे ४०×६ = २४०) वजन लागेल वद्यापुढेंही असेंच जाणांवें, अथवा दुसऱ्या रीतीनें गाडचांच्या एकंदर वजनास ६ नीं गुणांवें, गुणाकार येईल तितका जीर (एकदां चालू झाल्यावर) चालण्यास लागेल. सारांश कीं, गाडचा चालू ठेवण्यास यंत्राचा जीर विरोधाइतका पाहिजे. ज्याप्रमाणें वेग वाढवावा त्याप्रमाणें हा विरोधही वाढत जातो, हें पुढील कोटकावरून चांगलें ध्यानांत येईल.

and step in many has admired the se

the first they they may be about the

reflequent former in part tobeletioned by

the first agency was a contra

0 10 15 17		Br. 8							सपाट रस्यावरीळ गा- डग्नीचा विरोध दर
,	×	×°	a z	w	22	20	\$. %	~	गाड्याचा दर अवरा- चा वेग (मेळात)

भावां जर आपणास दर अवरास ३० मेल पळ-णाऱ्या १० डब्यांच्या (दरएक डबा २०टनांचा) रांगेचा विरोध १०४२०४१११=२२६० पौंड होईल. वर सांगितलेल्या विरोधापेक्षां जेव्हां चढण लागते तेव्हां तो जास्त असतो. कारण कीं, यंत्रास एक तर समांतर दिशेनें गाड्या ओढावयाच्या त्या ओढून, शिवाय

दिशन गाड्या आढावयाच्या त्या आढून, शिवाय ज्याप्रमाणे चढाव असेल त्याप्रमाणे त्यास त्या बर उठविल्या पाहिजेत. जसे एका मैलांत ४० फुटींच्या चढणीचा रस्ता आहे व त्या रस्त्यावरून चालणाऱ्या गाडीचे ४०,००० पौंड वजन आहे. तर ड्या गाडीस नस्ती वर चढविण्यास ४०,०००

द्या गाडीस नुस्ती वर चढविण्यास ४०,०००×४० =९६,००,००० फूट पींडांची धमक खर्च होईल. आतां तेंच वजन एकदम वर उचलावयाचें असलें तर त्या वजनाइतका किंवा कांहीं जारत जोर लागला असतां चढावास लागणाऱ्या धमकीच्या फूट पींडांस जर ५२८० फुटींनीं भागिलें तर चढावाच्या दरएक फुटास किती

शक्ति खर्च होते तें कळून येईल. जसें, र्ह, १६,००,००० = ५५८० = १५९ फुट पींडांचा जोर दरएक कूट चढान चढ-

ण्यास खर्च होईल. प्र०१४३.- रस्त्याच्या वांकणापासून विरोधा-

वर काय परिणाम घडतो ? व०-रस्त्याच्या वांकणापासून गाडचांच्या रंगिचा

विरोध बाढतो; परंतु तो कोणत्या प्रमाणाने बाढतो हैं अद्याप बरोबर रीतीनें समजलें नाहीं. प्र० १४४.-वांकणाचा अंश ह्मणजे काय !

उ०-चक्र मोजण्याकरितां त्याचे ३६० समभाग क-रितात, ह्या भागांस अंदा असे सणतात. वांकणाचा एक अं-दा ३६. पूर्ण वर्तुळाबरोबर असतो;परंतु वांकणाच्या त्रिज्या लांब असन्यास अंद्राची लांबी वाढते. सारांद्रा कीं लांब

त्रिज्येस लांब अंश आणि आंखूड त्रिज्येस आंखूड अंश ह्याप्रमाणें जाणार्ने. मात्र प्रत्येकीस वांक सारखाच असेल, आणि जितका वांक जास्त असेल तितका विरोध जास्त होईल.

प्र०१४५.-रांगेचा विरोध दुसऱ्यां कीणत्या कारणांनी वाढती ?

उ०—रेलाची स्थिति आणि तोंडचा नारा ही दीन कारणे जास्त आहेत. गुळगुळीत रेलापेक्षां खडबडीत रेलापासून जास्त निरोध येतो आणि निनांत हुनेपेक्षां तोंडचा नारा निरोध नाडनितो.

day's revision to a sure a sum to t

भाग १०.

प्रमार्गे.

Proportions of Locomotives.

प्र० १४६.-कोणत्याही सांगितलेल्या कामार्चे चरपंत्र तयार करण्यापूर्वी मुख्य कोणत्या गोष्टी-विवर्षी विचार केला पाहिते ?

डं०-यंत्र बांधण्यापूर्वी, आपणास मुख्य तीन गोष्टीं-चा विचार केला पाहिजे. त्या ह्या कीं, यंत्रानें जी रांग ओढावपाची तिचें वजन यंत्रानें कीणत्या वेगानें न्यावयाचें तो वेग आणि रस्त्याच्या चढणी आणि वांकणें इतक्यांचा विचार प्रथम केला पाहिजे. इतक्या अंदाजावरून यंत्राचा जोर किती पाहिजे हें शिकस्त रोतीनें ठरवांवें.

प्र० १४७.-शिकस्त प्रमाणाचा विरोध सम जला स्रणजे दुसऱ्या कोणत्या गोष्टीविषयीं विचार करावा !

उ०-नंतर पूर्वी सांगिल्याप्रमाणें भार काढावा. जसें, आपणास जर ४०० टन वजनाची रांग दर मैलास ४० फुटोंच्या चढणीवर दर तासास २० मैल जाई इतक्या गतीनें चढवावयाची असेल, तर तिचा विरोध ९३६० पींड होईल. सणून ९३६०×२=४६८०० पींड इतका भार पाहिजे. सारांश कीं, गाडीच्या चाल-ण्याच्या गतीस येणाऱ्या विरोधापेक्षां भार जास्त राखला पाहिजे.

प्र० १४८.-हा भार चाकांवर कसा वांटतात! उ०.-अनुभवावरून असे कळून आले आहे कीं, चा-कांवर जर पुष्कळ वजन ठेवलें तर रेल चिरतात अथवा फुटतात. हें वजन जर कभी राखलें तर रेलास इजा कमी होते.

प्र० ९४९.-भार आणि ओढणाऱ्या चाकांची संख्या कळल्या नंतर चाकांचें आणि नुंब्याचें प्रमाण कसें उरवावें ?

उ०.—चाकांचे आकारमान कांहीं अंशों वेगावर अवलंबून असतें; कारण कीं, जितकीं चाकें मोठीं असतील तितकें पंत्र त्या चाकांच्या एका फेन्यांत जास्त पुढे जाईल; परंतु कोणत्याहीं दिलेल्या सीलिंडरास चाकाच्या आकारमानाविषयीं कांहीं नियम नाहीं. पांच फुटींच्या चाकास १६ इंच व्यासाचें सीलिंडर आणि त्याचा दणका २४ इंचांचा, ह्याप्रमाणें घेण्याची चाल आहे. माल वाहून नेणान्या यत्राचीं चाकें, उताह लोक वाहून नेणान्या यंत्राच्या चाकापेक्षां लहान कर तात. अशा यंत्राचा मार ४०,००० पौंडांचा असतो. चाकाचा घेर १९३२ इंचांचा असतो. ह्या करतां जर चाक किरतांना निसटलें नाहीं तर तें १९३२ इंच

चाक किरतांना निसटलें नाहीं तर तें १९३२ इंच जागा पुढें जाईल. आतां १६ इंच व्यासाचें आणि २8 दणक्यांचें सीलिंडर असलें झणजे त्यांत ४८२५ है घन इंच बाफ माबेल, तेणेंकरून चाकाच्या एका केन्यांत ४८२५ है×8=१९२०२ घन इंचांची बाफ

खर्च होईल. चाकाच्या एका फेन्यांत दटचा चार वेळां मागें पुढं सरेल. पूर्वी सां.गतलें आहे कीं, जर चाकें निसटलीं नाहींत, तर एका फेन्यांत तीं १९६.२ इंच जागा चालतील. जर आपण १९६०२ ह्यांस १९६.६ नीं भागितें तर एक इंच जागा चाल-ण्यास किती बाफ खर्च हीईल तें कळेल. झणजे १९६०२÷१९६.२=९९.९ इतक्या घन इंचांची बाफ दर एक इंच जागा चालण्यास लागेल. व्यवहारांत ९९.९ ऐवर्जी १०० घन इंचांची बाफ घेतात ह्या-बक्त असे दिसून येतें कीं, सीलिंडराचे गुण (झणजे शिक्त) भाराच्या वजनाच्या धोरणानें असावे. ओढणाऱ्या चाकांवरील एकंदर वजनाच्या टनास पांचांनीं, आणि चाकाचा घेर गुणून चोहोंनीं भागांवें. भागाकार येईल तितकें सीलिंडराचे घनफळ असावें.

यंत्रपरीक्षा.

Inspection of Locomotives.

प्र० १५०--चर यंत्राच्या परीक्षेत मुख्यत्वेंकरून तायकाच्या संबंधानें काय पहार्वे !

उ०.—पहिल्पाने नवीन तापक कामास लावण्यापूर्वी दाबाने तपासून पहावे. दाबाने परीक्षा करण्याच्या रीति तीन भाहेत. त्यांत पहिलीस शितोदकपरीक्षा असे झणतात. द्यापरीक्षेत प्रथम तापक यंड पाण्याने तोंडोतोंड मरून नंतर जोरनळाने जास्त पाणी (जितक्या दाबापर्यंत त्याची परीक्षा करणे असेल तितक्या दाबापर्यंत) भरतात. दुसऱ्या परीक्षेस उष्णोदकपरीक्षा असे झणतात. द्या परीक्षेत पहिल्याने यंड पाण्याने तापक मरतात आणि उष्णता लावतात. पाणी, २१२ अंशांपर्यंत चढतेंवेळीं रेपू

फुगतें, द्यावरून उष्णमानाप्रमाणें दाबाचें प्रमाण बाढतें. जितक्या बळकटीची तापकाची परीक्षा पहाणें असेल तथपर्यंत उष्णमान बाढवीत जावें. तिसऱ्या परीक्षेस बा-ष्पदाब-परीक्षा असे झणवात. ह्या परीक्षेत एकदा पाणी भरल्यावर आग मात्र चालू टेवतात. ही परीक्षा अपाय-कारक होते झणून ती सर्वत्र बर्ज्य आहे.

त्याच प्रमाणे दसरे भाग तपासतेवेळी भट्टींतील जा-ळीचे गज पहाने. जाळीखालील पञ्यानरून राख पाडानी. जाळींतील कोळपडलेले कोळसे काढ्न विस्तव स्वच्छ राखाता. पाण्याची तापकांतली उंची गेजकाकाने पदावी. गेजग्लास असल्यास त्यांत पाणी आहे किंवा नाहीं तें पहाने. यंत्र चालू करण्यापूर्वी गेजग्लासांत कांहीं माती नगरे पाण्यांत दिसल्यास ग्लास खुले करून काढानी. ज्या द्वारांनीं वापकांवील पाणी ग्लासांव उतरतें तीं द्वारें त-पाशीत जावें. त्याचप्रमाणें इंजेक्टर, व जीरनळ हीं यंत्रे तपासावीं, चरपत्रांत वारंवार विघडणोर असे एक बाष्प-दर्शक यंत्र आहे त्याजकडे फार लक्ष ठेवावें लागते. चिमणींत तारांचें जाळें करून बसविलेलें असतें, त्यास भातन वारंवार येणाऱ्या ठिणग्या भोकें पाडतात, ह्याकरि-तां तें तपासलें पाहिजे, सीलिंडरांव अथवा उघहींत जास्त तेल पडल्यानें तें बाहरे जातेवेळीं जाळ्यांत अड-कून रहातें, तेणेंकरून त्याचीं छिद्रें बंद पडतात जाळ्यास भोंके राह्ं दिल्पास माठमोठे निखारे रस्त्यावर पड्न ज्वालामाही पदार्थांस पेटवितात, आणि तेलकटानें जाळ्या-चीं छिरें बुजून गेल्यास तीं वाफेचा श्वास कमी करतात.

तेणेंकरून वाक बाहेर पडण्यास विरोध येतो. आणि ह्या

कारणास्तव तापकांत वाफ तयार होत नाहीं. ही तेल-कटी जाळण्याकरितां निखारे चिमणींत टाकावे.

प०१५१.-जीरनळ बरोबर भाहे किंवा नाहीं इं कसें पहार्वे ?

पहाणे असल्यास पेटकाक उघडावे. जर, नळ बरोबर असेल तर दट ज्ञाच्या आंतील दणक्याच्या आरंभापासून शेवट-पर्यंत मोट्या सोसाट जाने पाण्याची धार उडेल. जर नळ

ड०.-जोरनळ बरोबर काम देत आहे किंवा नाहीं हैं

बरोबर नसेल तर ती धार अशक्त असेल आणि ती

दटचाच्या बाहेरील दणक्याच्या वैळेस निधेल. प्र०१५२.-कंडद्वाराच्या संबंधाने काय तपासलें

पाहि जे ?

उ०.-कंटहार विघडल्यास मोटा अपघात होतो. ह्या-

साठीं त्याजकडे जास्त लक्ष दिलें पाहिजे. कंटहार बाष्पा-बरोधक बसलेलें असावें व तें तसें बसलेलें आहे किंवा नाहीं हें पहाणें असल्यास सीलिंडराच्या तोटींतून बाक सुटते किंवा नाहीं हें पहावें. कंटहार बंद करून देवावें,

भाणि जर कंठहारांतून वाफ गळत असेल तर (यंत्रावर कोणी नसल्यास) ती सीलिंडरांत सांचून यंत्र पळून जाईल. यंत्र उमें असतो त्यास एकटेंच सीडून जाणें असल्यास

कंटद्वाराची मूट बंद करून टेवाबी इतकेच नाहीं; परंतु तीस गच्च बांधन टाकाबी.

प्र०१५३.-सीलिंडरें आणि जोडकाठया ह्यां-च्या परीक्षेंत काय पहावें ?

उ०.-दटराची यांधणी इतकी घट्ट असावी कीं, तीं-तून सीलिंडराच्या एका तोंडाकडून दुसऱ्या तोंडाकडे वाफ जाऊं नये. नाहीं पेक्षां पुष्कळ वाफ फुकट जाईल.

असे आहे तरी, दट्याची बांधणी फार घट्ट ठेवण्यापेक्षां कार सईछ ठेवाबी, बांधणी फार घट्ट असल्यास सीलिंडरास

चरे पडतात.

जोडकाठ्यांचे पितळेचे टोकळे (वेरिंगे) नीट तपा-सले पाहिजेत. ते फार ढिले असल्यास यंत्र चालतांना

थडथड बाजतील आणि फार घट्ट असल्यास पाऊ तापेल, बाकरिता त्यांची बांधणी वारंबार तपाशीत असलें पाढि.

जे. ती घट्ट असल्यास जोडाच्या ठिकाणीं हातानें काठी हालविल्यास ती हालणार नाहीं.

प्र०१५४.-दटवाची बांधणी फार हिली अथ-

वा तो गळत आहे हें कशावरून समजावें ? ड०.-बहुतकरून भट्टीचें द्वार खुलें असतां वाफेच्या

श्वासीच्छ्वासाच्या अवाजावरून हें कळतें, बांधणी घट्ट नस-न्यास त्यापासून दरएक वाफेच्या सुटकेंत आणि सुटके

नंतर घरघर असा चमत्कारिक अवाज निघेल. दटगा जर गळत असेल तर सीलिंडराच्या तोटगा खुल्या अ-

सतां, पाऊ मृतिबंदु ओलांडितांदणींच त्यांतून वाक बाहेर

पढेल. हाच प्रकार उघडी गळत असल्यासही घडेल. नित्याच्या अभ्यासाने ह्या गोष्टींची हुशार गाडीवानास

माहिती होतेच, झणून त्याजबद्दलची जास्त इकीकत येथें देण्याची गरज नाहीं.

प्र० १५५.-दृट्याची बांधणी कशी असते?

उ०.-ही बांधणी ६० व्या आणि ६९ व्या आकर्तीत दाखनिली आहे. त्यांत दटग्राचा पुढचा आणि बाजूचा

देखाना काढला ओहे. ६० व्या आकर्तीत अ अ हे

एक कडें आहे. जरूर लागेल त्याप्रमाणें अ अ क. माणींच्या साद्यानें तें आकुंचित किंवा प्रसृत करून सीलिंडरांत हें कडें घट्ट अगर सईल ठेवावें.

पीटचाकाच्या धांगांचीं मळसूत्रें गारंगार ढिलीं होतात व तीं चाकांच्या मध्यें असल्यानें साहिजक रीतीनें नजरेस पडत नाहींत, झणून त्यांजकडे दुर्लक्ष होतें. पोटचाक आणि त्याची धांग द्वांच्या दरम्यान तेल चब-चनीत राखांनें. हें तेल सोडण्याकरितां धांनेस भोकें पाडन त्यांजगर पेले बसविलेले असतात. हे पेले आणि

पाडून त्यांजवर पेले बसविलेले असतात. हे पेले आणि मेंकि अगदीं निर्मळ असावीं. सांगडीची कप्पी आणि पोटचाकाची धांव द्यांस सारखें तेल पोंचण्याविषयीं फारच काळजी ठेवली पाहिजे. पोटचाकाची धांव तेल न मिळाल्यानें कोरडी पडून जेव्हां तुटते, त्यांवेळेस सर्व नेट पोटचाकाच्या मुजेवर पडून त्या मुजा तुटतात, आणि पोटचाकावरोबर ती धांव आणि मोडकी मूज हीं किलं लागतात, त्या वेळेस मोडक्या मुजेचा तडाका

भट्टीच्या पुढल्या बाजूस बसून तीस भीक पडतें. प्र० १५६.-उघड्या बरोबर आहेत किंवा नाहीं हें कसें समजतें ?

उ० — जर उघडी गळत असेळ तर पूर्वी सांगित-ल्याप्रमाणें बांष्योच्छ्वासाचे आवाज चमत्कारीक निघतील. उघडी बैठकीच्या मध्यावर उभी असतां सीलिंडराच्या तोटींतून जर वाक सोसाट्यानें बाहर पडत असेल तर उघडी गळत आहे असें जाणांवें. उघडीच्या किर-

ण्याबद्दल संशय असल्यास दरील दोहीं प्रकारानीं त्याची निवृत्ति लागलीच होते. सारांश कीं, द्यांतून अमुफच भाग बिघडला आहे हैं फारच बारकाईनें समजून व्यावें लागतें. यंत्राच्या चाकांतून खण्कन् अवाज नियती किंवा नाहीं हैं हातोडीनें टोकून पहावें. चाक फुटकें असल्यास त्यावर हातोडी मारल्यास धप् अथवा फुटक्या

घंटेप्रमाणें आवाज निघतो. चाकांतून चांगला आवाज उठला तरी चाकाच्या धांवेवरील एका बाजूनें असले-ला कणा (अथवा अट) बरोबर आहे असें समजं

नये. ह्यासाठीं तो निराळा तपासला पाहिजे. प्र० १५७.-प्रवासांत यंत्राबरोबर कोणतीं हत्यारें असावीं?

उ.—कोळसे घालण्याचा चमचा, कोळसे कोडण्याचा पिकांव, लाब दांडग्राचें पावडें, विस्तव चाळविण्याक रितां सुळा (पोकर), स्कु अथवा हैड्रालिक ज्याकांची जोडी, सांखळ्या, दोर, सुतळ, यंत्र रेलावरून खालीं आलें असतां त्यास वर चढविण्याकरतां एक भक्कम आणि लांब पाहार (पिंचबार), एक कोबार, एक

लांब व एक आंखूड तोटचांचे तेलाचे डवे, एक तोटी-शिवाय तळीं भोंक पाडलेला तेलाचा डवा, एक पोलादी हातोडी, एक तांब्याची हातोडी, हातकरवत, कुन्हाड एक लहान मंकीरेंच, एक मोटें मंकीरेंच धूमनालेका

प्रसंगवशात् बंद करण्याकरितां बिडाच्या गुडद्या, व त्या धरून बसविण्याकरतां लांव सांडशी, पाणी आ-णण्याकरतां दोन डोल, अनेक रंगाच्या भिंगाचे खंदील आणि अनेक रंगाचीं निशाणें (ज्याप्रमाणें उप-योग करण्याचा हुकूम असेल त्याप्रमाणें), ह फैटाकडे

१. धा फटाकड्यांस फॉग सिम्नल अथवा डीटोनेटिंग सिम्नल असे झगतात. द्याप्रमाणें जिनसा यंत्र प्रवासांत असती अवस्य बाळगून देवाच्या.

ह्याशिवाय, लांकडाचे ठोकळे, गेजग्लासाकरितां (जलदर्शक) दोन कांचेच्या नळ्या ह्या वस्तु अवस्य बाळगाव्या.

प्र०१५८.-आगगाडिच्या भट्टींत विस्तव पेट-विण्यापूर्वी काय पाहिलें पाहिजे !

उ०.-विस्तव पेटविण्यापूर्वी तापकांत पुरेसें पाणी आहे हें पहावें. मट्टी खालच्या रक्षाकुडांतून राख, कोळ-से वगैरे काढून स्वच्छ करावी. दुसरें असें लक्षांत वाग-

विलें पाहिने कीं, तापकांत पाणी सळसळूं लागल्यावर बुडबुढे पाण्याबरीवर मिळून पाण्याचे प्रमाण पूर्वीपेक्षां फार बाढतें.

प्र० १५९.-यंत्राच्या भर्टीत विस्तव कसा दिवावा !

उ०.-यंत्राचे भाग एकदम तापूं नयेत हाणून विस्तव हळुहळू पेटवावा, व त्याचप्रमाणे भट्टी विझवितेवेळीं

त्यात हळुहळू थंड करावें.
प्र० १६० छांचेंतून यंत्र बाहेर निघण्यापूर्वी काय केलें पाहिजे ?

उ०. - छायेंतून तें निघण्यापूर्वी सीलिंडराच्या तोटचा उघडून पहाव्या, सणजे सीलिंडरें तापविण्याचे कामांत

जैं पाणी अथवा वाफ थंड हीं होतात तीं निघून जातील.

छायेंतून यंत्र निघण्यापूर्वी घंटा अगर शिऊळ वाजवावी, तेणेंकरून रस्त्यावर काम करणारीं मनुष्यें बाजूस उमीं

राहतील. आणि ही गोष्ट गाडीवानानं पक्केपणीं लक्षांत

टेबून वर सांगितलेल्या इशारती केल्याशिवाय आपलें यंत्र कधींही चालवूं नये. छायेंतून निघतेवेळीं गाडी-वानानें आपल्या यंत्राचे सर्व भाग बरोबर आहेत किंवा

नाहींत हैं पहाण्याविषयीं अवस्य असेल तितकी काळजी बाळगावी. आगवाल्यानें गतिरोधकें हालविण्याकरितां आणि आपलें यंत्र रांगेच्या पहिल्या गाडीस जोडण्या-

करितां तयार असावें. उतारू लोकांच्या गाड्यांच्या रांगीस लागण्याकरितां येतेवेळीं फार जपून येऊन आपलें यंत्र जोडावें. यंत्र चालू करण्यापूर्वी पुरेशी वाफ तयार असावी, परंतु तितकी तयार नसेल, तर विस्तवावर फुंकर मारण्याची जी कळ (हीटर अथवा ब्लोअर)

असते ती फिरवावी.
प० १६१.-ट्रेन तयार झाली साणजे यंत्र कसें

चालू करावें ? उ०.—गार्डाकडून इशारत झाल्यानंतर गाडीवाना-

नेही घंटा अथवा शिऊळ फुंकावी. स्टेशनाजवळ असतांना वाफेची शिऊळ जितकी कमी उपयोग कर-वेल तितकी करावी. ह्याचें कारण असें आहे कीं, ह्या भयंकर आवाजापासून घोडे वगैरे बुजतात व ज्यांस मेंद्रचें दुखणें असेल अथवा ज्या लोकांस वाफेची शिऊळ

ऐकण्याचा सहवास नसेल अशांस त्रास होईल. वर सांगिवलेल्या इशारती झाल्या झणजे गाडीवानानें आपला राहाट्या पूर्ण कळाशीवर नेऊन टेवावा, आणि कंटद्वार हळुहळू उघडीत चलावें. रांग फार

१.अमेरिकेंत यंत्रावर घंटा बांधलेली असते, परंतु ही घंटक आपले इकडे नसते.

जड असेल तर पहिल्याने यंत्र मार्गे चालवावें, झणजे सर्व गाडचा एकमेकीस लागून रहातील, आणि त्यांत अशा रीतीने उभ्या केल्या हाणजे यंत्र पुढें चालुं लाग-ल्याबरोबर एकामागुन एक अशा रीतीने त्या गाडग्रा चालं लागतात व त्यापासून रांग ओढण्यास इलकी लागते. कंटहार जर जलदीनें उघटलें तर ओढणारीं चाकें रेलावरून निसटण्याचा संभव असती. जेव्हां गाड्यांची रांग मोटी असते आणि त्या वेळेस जरी हैं द्वार मीठ्या सावकाशीनें उघडलें, तरी चाकें निसट-ण्याचा संभव असतो. गाडी मुळींच चालेनाशी होईल अथवा चाकें निसटूं लागतील तर वाळवेच्या पेटचांचीं तींडें उघडून रेलांबर बाळ पाडवाबी; परंतु ती अगदीं अवइय असेल तितकीच पाडावी, जास्त पाडविल्यास मागुन येणाऱ्या गाड्या जड लागतील. स्टेशनाच्या हदींतून सर्व रांग निघून जाई तींपर्यंत सांधे व दसरीं इशारतीचीं चिन्हें गाडीवानानें पहात रहावें.

OF BUILDING THE STATE OF THE STATE OF

भाग ११.

यंत्रापघात.

Accident to Locomotives.

प्र० १६२.-दोन गाडवा समोरासमोर येत आहेत असें दिसेल तर कोणती हुवारी करावी ? उ०.-अज्ञा समयास दोन्ही गाउचा थांबवाव्या.

व त्या यांबेविण्याकरतां सर्व शक्तीनें गतिरोधक आंवळावे, आणि रांगेचा वेग कमी झाला झणजे राहटचास मागें घेऊन यंत्र मार्गे किरवावें, मात्र रांगेचा वेग कांहीं कमी झालेला असावा. भर वेगांत यंत्र मार्गे किलं लाग-ल्यास सीलिंडरें फुटतील, दटचा मोडेल, जोडकाटचा वगैरे तुटून नाश होईल. आणि जितका वेग जास्त अ-

सेल तितका जास्त चुराडा होईल, ह्याकारणास्तव सवड मिळाल्यास गाडीचा वेग कमी केल्याशिवाय यंत्र मार्गे इटवूं नये. गाडीची गाति कमी करण्याचे कामांत रेला-

वर वाळूही पाडावी.

पुढे कांहीं धोका आहे असे कळल्यास पुढील तजविजी:-

१. कंटद्वार बंद कर.

२. भयाची शिजळ फुंक, झणजे गतिरोधकांबी-ल लोक गतिरोधक आंवळतील.

३. यंत्र मार्गे फिरवून, कंटद्वार आणि रेतीच्या पेटचांचीं भोंकें खुलीं टेव.

8. जर टक्कर होतेच असे दिसेल तर दुसरें यंत्र येजन भिडण्यापूर्वी कंठद्वार बंद कर. प्र०१६३.-एक गाडी उभी आहे आणि दुसरी गाडी आपणावर येत आहे असे पाहील तर उभ्या गाडीवानानें काय करावें !

उ०-उभ्या गाडीवानानें पुढून येणाऱ्या गाडीच्या दिशेंत आपली गाडी जलद चालवावी. मागुन येणाऱ्या

गाडीची ठोंस, उमें राहून जितकी जोराने बसणार होती त्यापेक्षां दोन्ही गाडचा एकाच दिशेत चालवूं लागल्यास

अशा चालण्यानें कभी लागेल.

प्र०१६३.-यंत्र पर्छू नये स्मणून त्यास एकटें सोडून जातेवेळीं गाडीवानानें कोणत्या तजविजी करून ठेवाव्या ?

उ०.—यंत्रास एकटें सोडून जातेवेळीं कंटहार बंद करावें आणि विशेष मजबुतीस्तव त्याच्या मुठीस बांधून टाकावी. सीलिंडराचें वृच खोलून टेवावें, झणजे त्यांत

वाफ जमा होणार नाहीं आणि रहाटचास सेक्टराच्या मध्यें आणून उमा करावा, झणजे कदाचित् कंटद्वार उघडलें

वरी यंत्र चालणार नाहीं.
प्र०१६५.-गादी चालतांना यंत्र रेलावरून
खालीं आलें तर काय करावें ?

उ०.-यंत्र रेलावरून खालीं आलें असें समजल्याब-रोबर प्रथम कंटद्वार बंद करावें. नंतर गतिरोधक आं-वळण्याकरितां शिट्या फुंकाल्या. नंतर यंत्र मागें फिरवावें.

वळण्याकारता शिटचा फुकाव्या. नतर यत्र माग किरवावे. जर तें उमें राहिल्यानंतरही ओढ घेत आहे असे दिसेल तर मट्टींतील विस्तव विझवावा. झणजे तप्तांगें इजा पाव-

णार नाहींत, अशा वेळीं बहुतकरून त्यांवर वाफ रहात असते तेणेंकरून त्यांस पाणी मिळत नाहीं. प्र॰ १६६.-अपद्यातानें यंत्र विघडून चालेनासें बालें तर काय करावें ?

उ०.-यंत्र विघडून चालेनासें झालें तर रांगेस सुर-वित वैवावी झणजे मागल्या आणि पुढल्या दिशेनें

मनुष्यांस लाल निशाणें देऊन पाठवावें. असे केल्यानें दुसरी गाडी येऊन दुष्पट खराबी होणार ती वांचेल.

प्र०१६७.-नापक फुटण्याचें मूंळ कारण काय असतें ?

उ०.-तापकाचा दाव सीसणारे जे बाहेर पत्रे अस-तात, त्या पत्र्यांच्या दाकीपेक्षां तापकाच्या आंत वाफेचा दाव वाढल्यानें तापक फुटतो.

प्र०१६८.-तापक फुटूं नये साणून कोणती ख

बरदारी देविली पाहिजे ?

उ०-१ तापकांतील पाण्याची उंची इतकी ठेविली पाहिजे कीं, तप्तांगांवर पाण्याचे आच्छादन रहांवे. २ तापक स्वच्छ ठेवावा (झणजे त्यांत माती आणि दुसरीं घाण असल्यास काढावी.) ३ तापकास एकदम तापवूं नये अथवा तापलेला असल्यास त्यास एकदम थंड करूं नये.

येणेंकरून त्यास लचक मरून विघडणार नाहीं. ४ बा-ष्पदर्शक आणि रक्षकद्वार द्यांस वरोबर टेवावें.

प्र०१६९.-नापकांतील धूमनलिका चिंबली अथवा फुटली तर काय करावें ?

थवा फुटला तर काय कराव । उ०.–धूमनलिका फुटलो असे समजल्यावराेेेवर गाडी-

वानानें त्वरा करून रांग उभी करावी, आणि फुटलेल्या नळीचें तोंड बंद करावें; परंतु वाफेच्या सोसाटग्रामुळें बूच ठोकण्याचा इलाज नाहींसा झाल्यास विस्तव पाडून तापक थंड करावा.

प्र॰ १७॰.-दोन्ही पोसनळ विघडल्यास काय उपाय करावा?

ड ०.-एक पोसनळ विघडला तर दुसऱ्याचा उपयोग करावा. दोन्ही पोसनळ विघडल्यास विस्तव पाडून टाकावा.

प्र० ९७१.-जोरनळ विघडन्यास त्यांतील दोष सांपडण्याकरितां काय करावें ?

उ०.—जोरनळाचें काम बरोबर चालत आहे किंवा नाहीं हें पेटकाक उघडल्यापासून जो पाण्याचा सोसाटा सुटतो त्यावरून कळतें असें मागें सांगितलेंच आहे. पेटकाक उघडला आणि पाणी आणि वाक सुटली तर

चकदार बरोबर नाहीं असें समजावें. अद्या रीतीनें बिघडलेल्या नळांतून यंत्र उमें असतां पेटकाक उघड-ल्यास कढत पाणा निघेल. यदापि वरील दाबदार बरोबर

असल्यास नळ तापकांत पाणी पोंचवील. चेकदार काम बरोबर देत नसल्यास, पेटकाक उघडल्यामुळें चेकदाल रांतून कढत पाणी सुटतें त्यापासून पोसनळ कढत

होतो. सीलिंडरांतून दट्या बाहेर निघतांना खुल्या पे-टकाकांतून हवा शोषली जाऊन वरील दाबद्वार चालेनासें होतें; परंतु चकद्वार बरोबर असल्यास नळाचें काम चालू रहातें; परंतु जर पंप, हवाद्वार आणि पोसनळी

ह्यां सर्वात हवा भरली, तर दटचाही आपल्या प्रत्येक दणक्यात्ररोत्रर ही हवा चेंपीत जाईल. हा चेंपण्याचा प्रकार दटचाच्या बाहेर पडण्याच्या वेळेस घडेल, ह्या-

मुळें तो पाणी ओढ़ं शकणार नाहीं, परंतु त्याच्या आंतील दणक्यावरीवर हवा चेंपली जाईल. दटचा वाहेर पडेल त्या वेळेस ही हवा प्रमृत होईल. हें पहाणें असल्यास

पटेकाक उघडावा ज्ञणजे दटगाच्या आंतील दणक्याच्या वेळेस इवा आंत ओढेल. हें पहाणें असल्यास पेटकाका-

समीर हात धरावा. असे जरी आहे तरी बहुधा पेट-काकांतून हवा पाण्याबरोबर मिसळून बोहर येते त्या वेळेस पाण्याची धार सारखी रहात नाहीं. ती वारंवार तुटक पडते.

प्र० १७२.-सीलिंडराचें तोंड फुटलें तर काय करावें ?

ड०.-मुख्य जोडकाठी काढून टाकावी, नंतर दटचा सीलिंडराच्या कोणत्या तरी एका तींडास नेऊन बंद

करून टाकावा. त्याचप्रमाणे उघडीचा दांडा राकरा-

पासून सोडवावा, आणि उघडीस मध्यभागीं नेजन टेवाबी, झणजे ती बाकेस सीडिंडरांत जाऊं देणार नाहीं.

नंतर मोठचा हुशारीनें एका सीलिंडरावर गाडी दुसऱ्या स्टेशनापर्यंत न्यावी; परंतु एका सीलींडरानें गाडी ओ-

दवली नाहीं, तर रांगेपासून यंत्र अख्ग करून न्यांवें आणि अन्य उपायानें मार्गे राहिलेली रांग दुसऱ्या यंत्रा-

कड़न ओढ़न न्यावी.

प्र० १७३.-रस्त्यांत कांहीं कारणानें पाणीं संपल्यास काय करावें ?

उ०.-पाण्याचा पुरवठा कमी पडल्यास यंत्रांतील विस्तव पाडून थंड करावें; परंतु आसपास कीठें तळें, विहीर, नदी वगैरे असल्यास जर यंत्र त्या ठिकाणापर्यंत

जाण्यासारखें असेल तर तथपर्यंत नेजन तथुन पोंहो-ऱ्यानें पाणी आणन टाकें भरावें अथवा रस्ता सोडून एका बाज्स उमें राहावें.

मनुष्यास होणारे अपघात व द्खा-पती द्यांविषयीं.

Accidents and injuries to Persons.

प्र० १७४.-भागगाडीवर काम लोकांस कोणत्या दुखापती होतात?

उ०.-गाडी रेलावरून खाली पडते तेव्हां देह घसटतो अथवा चेंगरतो अथवा चालत्या गाडीखाली सांपडून मनुष्याचा चुराडा होतो. गतिरोधकावरील लोक (ज्यांस गार्ड असे क्षणतात) व दुसरे लोक ज्यांस गाड्या जोड-ण्याचे काम असतें अशांचे हात, दंड, आणि छाती वगैरे भाग दोहों बक्तरांमध्यें (आ. ८२ पहा) सांग्रहन चिरडतात. त्याचप्रमाणे यंत्रावर काम करणारे लोक जळतात अथवा पोळतात. ह्याशिवाय उन्हाळ्यांत आ-

णि हिवाळ्यांत त्या त्या ऋतूंप्रमाणें वारंवार पीडा होते. गाड्यांची टक्कर होणें अथवा रेलावरून गाडी खालीं

पडणें ह्या अपघातांशिवाय उतारू लोकांस ते सावध-गिरीनें वागल्यास त्यांस दुसऱ्या इजा होत नाहींत.

प्र० १७५.-जखमेंतील रक्तस्रावं केव्हां भयप्रद असता !

उ०.-ज्या रक्तस्रावाची चळकांडी लागते तो रक्तसाव भयप्रद असतो. परंतु हें लक्षांत वागविलें पाहिजे

कीं, रक्तस्राव दोन प्रकारचा असतो, एक धमनी तुट-ल्यानें आणि दुसरा शीर तुटल्यानें. ह्यांत धमन्या रका-इायांतून दारीराच्या अनेकभागांस रक्त पींचिवतात आणि शिरा अनेक भागांपासून रक्त परत रक्ताशयांत नेतात, ह्याव-रून रक्तस्रावाला दोन संज्ञा दिल्या आहेत त्यांतून एकास ध-मनीचा रक्तस्राव आणि दुसन्यास शिरेचा रक्तस्राव असे झणतात. एये असे लक्षांत आणावें कीं, रक्त दाय हा एक दारीराचा मीठा जीरनळ आहे आणि त्यापासून इारीराच्या एकंदर भागांस रक्ताचा पुरवटा होतो. हा व्यापार ज्या प्रयोगाने पोसनळ तापकांत पाण्याचा पुरवठा करतो त्यासारखाच आहे. आणि धमन्या ह्या पोसनळ्यासारख्या होत, त्या नळ्यांतून पाहिजे तेथें द्रव नेतात. आतां हें रक्त रक्ताशयांतून नियमित दावाने धमन्यांत जातें; तेणेंकरून जेव्हां एकादी धमनी तुटते त्या वेळेस तींतून एकी मागुन एक अशा रक्ताच्या गुळण्या सुटतातः परंतु जर शीर तुटली असेल तर तींतून गुळण्या न सुटतां भळभळ रक्त वाहूं लागतें. कारण कीं, त्या रकावर मुळींच दाव नसतो, झणून शिरेचा रक्तस्राव धमनीइतका लिरित होत नसती. झणून शिरिपेक्षां धमनीचा रक्तस्राव मयप्रद असतो. कारण त्या वेळेस दाबानें (जोरानें) रक्त बाहेर पडत असतें.

प० १७६.-धमनी अथवा शिरेचा रक्तस्राव कसा ओळखावा ?

ड०.—धमनीच्या रक्तस्रावाचें रक्त लाल भडक असतें आणि त्याच्या एकामागून एकै चळकांड्या फुटतात. ह्या चळकांड्यांचा वेग छातीच्या उडण्याच्या वेगाय-

रोबर मिळन असतो. शिरेच्या रक्तस्रावाचे रक्त का-ळ्या व निळ्या रंगाचें असतें आणि त्याच्या चळकांडचा

कथींही सुटत नाहींत; तें जखमेंतून एकसारखेंवाहत असते. प्र॰ १७७.-धमनी तुटली अथवा चिरली तर तो रक्तस्राव कसा बंद करावा ?

उ०. - हा रक्तस्राव बंद करण्यास्तव रक्तादायाच्या आणि जखमेच्या मध्यें धमनी दावावी. प्रायः हा रक्त-स्राव बंद करण्याचे एक यंत्र आहे त्याच्या साह्याने पाहिजे तसा रक्तस्राव होत असला तरी तो बंद करतां येती आतां हें यंत्र अप घाताचे वेळेस नजीक असतेंच असा

नियम नसतो, झणून त्याचा उपयोग येथें लिहिण्याचें कारण नाहीं. वैद्याकडून मदत मिळेपर्यंत आंगठचाने धमनी दाबृन धरावी.

प्र० ९७८.-धमन्यांची ठिकाणे कशी असतात?

उ०.-६३ व्या आकर्तीत शरीरांतील मूख्य मूख्य धमन्या उघडचा करून दाखिबल्या आहेत. त्या हं ह्या रकाशपासून भ भ आणि वं वं अशा शाखा होऊन

निघतात. ह्या शाखा शेवटपर्यंत पोंचतात. दोहों पायां-खालीं आणि कोंपराखाली ह्यांच्या प्रतिशाखा होतात आणि पुनः हातांत आणि पायांत विभागतात. ह्या धम-

न्यांस नाडी झणण्याचा प्रचार आहे. धमन्या शरीगाच्या बहुतेक ठिकाणीं उडतांना हातास लागतात; परंतु जेव्हां स्नायूच्या खालीं असतात तेव्हां त्यांस पकडण्याचा त्रास

प० १७९ .- दंडास जखम हो उन धमनी तुटली भगर फुटली तर काय करावें ?

उ०.-अशा वेळेस अ धमनी वैशाची मदत मिळे तापर्यंत अंगठग्रानें दाबुन धरावी, अथवा बगलेंत गिरदी

भक्त दंडास अंगाकडे ओडून बांधावी.

प्र०९८०-डोंक्याखालील धमनी नुटल्यास तीस कोंटें दाबावी ?

उ०.-ती ढोंक्याच्या मागल्या (क क ह्या शून्याच्या रेथेने दाखिवळेल्या ठिकाणीं) धमनीवर असते झणून वैद्याची मदत मिळे तोंपर्यंत अंगठचाने दावन ठेवावी

अथवा पाप लांब सपाट करून ठेवावा, झणजे धमनी त्या ठिकाणीं (क क) ताठून राहील आणि त्यापासून

रक्तसाव कमी होईल. प्र०१८१.-मांडीस जखम लागून धमनी तुटली तर तीस कोठें दावावी ?

उ०.-मांडींत वं ठिकाणीं दावावें, त्या ठिकाणीं ना-

डीचे ठोके स्पष्ट समजतात. बाचकांनीं स्वतां दारीरांतील वर सांगितलेले ठिकाणीं नाडद्यांचें उडणें अनुभवून ठेवावें

बर सांगितलेले ठिकाणी नाडग्रांचे उडणे अनुभवून ठेवावे ही माहिती करण्याने अपद्यातांतील मनुष्यांच्या जिवा-

चें रक्षण होईल. रक्तस्राव बंद झाल्यावर जखमेंत तागाचें लुकण अथवा सूत भरून जखम बांधावी. रोग्यास पाणी पिण्यास कार बेतानें दावें. कार रक्त गेलें असेल तर

दोन अयवा तीन (टिस्पून) पर्भंत ब्रांडी अथवा व्ही-सकी दारू समभाग पाण्यांत दावी, आणि पुढें दर अ-

ध्या तासास फक्त एक (टेबलस्पून) देत चलावें. कार रक्त गेलें असेंल तर रोग्यास मनस्वी तहान लागते,

रक्त गर्ल असेल तर रीग्यास मनस्वी तहान लागते, हाणून फार पाणी प्यावयास दिलें तर तो जास्त आजारी होईल, त्यास वांत्या होऊन निर्वळ होईल, अशा रीग्यास फार थोंडें (१ टिस्पून) द्यावें. अथवा मिळाल्यास वर्काचे लहान लहान तुकडे द्यावें. रोगा बेशुद्ध होऊं लागेल तर शरीरापेक्षां डोकें खालीं राहील अशा रितोनें त्यास निजवाबा. त्याच्या तोंडावर पाणी मारावें आणि विट गरम करून अंग शेकावें आणि चांगली ऊव येण्याक

गरम करून अंग शेकावे आणि चांगलो ऊव यण्याकः रितां ऊर्ण वस्त्र पांचरूण घालावें. रक्तस्रावाच्या रोग्यास थंडी-

पामून फार पीडा होते. अशा ठिकाणीं गलबल अगदीं नसाबी, तमासिगराप्रमाणें पहाणाऱ्या लोकांस दूर करून राग्यास निवांत स्थळीं राखावा.

प्र॰ १८२.-अंग पोळलें अथवा भाजून साल-टी जळाली तर काय करावें ?

उ०.—काकवी आणि पाणी ह्यांत सुताची गूत भिज-

वून ती पोळलेल्या अथवा भाजलेल्या भागावर बांधावी.
प्र०१८३.—सनस्ट्रक झालेल्या मनुष्यास काय

उ०.—रोग्याच्या डोचक्यास थंड पाणी अवना वर्फ लानाने, आणि त्यास थंड ठिकाणीं ठेनाने. सनस्ट्रक झाल्यानंतर कांडी दिवस रोग्याने अगदीं काम करूं नये.

भाग १२.

गाडीवानाचे गुण.

Qualifications of Locomotive Drivers

प्र०१८४.-गाडीधान कसे असावे ? उ०.-त्याच्या स्वाधीन यंत्र केलें असेल त्याचे त्यास पूर्ण ज्ञान असावें. आरोग्यता आणि शरीरशाकि चांगली असावी. त्यास लिहितां वाचतां आणि हीशोब करितां यावे. त्याच्या नीकरीच्या संबंधानें जे का-यदे ठरलेले असतील ते त्यानें बिनचूक आणि संतोषानें

पाळले पाहिजेत. सरळ स्वभाव आणि सत्यवचन इत-क्यांवरून मनुष्य जगास प्रिय असतो. गाडीवानानें

मद्मपानाची भीति फार बाळगानी. गाडीनानास यंत्राचे भाग जोड निजोड करितां आले पाहिजेत व दुरुस्ती राखतां आली पाहिजे न त्यांतही स्व-च्छतिकडे निशेष लक्ष पुरवानें. प्रसंगीं धैर्य खच्चं न

देतां त्याणें शांततेनें वर्तणूक ठेवावा. अविचारीपणा व वेपवाई हीं अगदीं कामा नये. त्याची चाल

आपल्या वरिष्ठासमोर आदबीची असावी त्याच प्रमाणें हाताखालच्या लोकांशीं शांत रीतीनें आणि दयाळूपणानें वागावें. तिरसटपणा आणि दुर्भाषण कधींही

करूं नये. त्याणें आपल्या बरोबरच्या आगवाल्यास अव-इय तितकें शिकवृत त्यास यंत्राच्या रचनेत आणि ते

चालिविष्याच्या कामांत हुशार करावें व आपल्या सांगि-तल्या प्रमाणें तें, तो करितो किंवा नाहीं हें पहावें.

आगवाल्याचें हें काम आहे कीं, त्याणें गाडीवानाच्या आज्ञा बरोबर रीतीनें पाळाव्या आणि प्रसंगवशात् एक:-एकीं गाडीवान आपलें काम करण्यास असमर्थ झाला तर

त्यास सांगितल्यात्रमाणे यंत्र थांत्रवानें. गाडीवानानें उप-युक्त पुस्तकें आणि वर्तमानपत्रें वाचून आगगाडीचें

काम आणि नवीन सुधारणा बांची माहिती टेवीत जाबी. त्याचप्रमाणें सवडीअंतीं रेखागणीताचे आणि यांत्रिकाचे नकाशे काढण्याचा अभ्यास ठेवावा.

प्र०१८५.-गाडीवान व दुसरे पांत्रिकांत काम करणारे आणि आगवाले द्यांणीं कोणत्या विष-याचा अभ्यास करावा ?

उ०.—पूर्वी सांगितलें आहे कीं, त्यांस आपली स्वभाषा लिहितां आणि वाचतां यावी त्याचप्रमाणे हिशोबही करतां यावे. कांहीं भूगोलिवदे चें ज्ञान असावें. दरएक गाडीवानास आणि आगवाल्यास पुष्कळ रिकामपण मिळतें, त्यांतून कांहीं वेळ त्यांणीं अभ्यासाकडें लावावा आणि त्यांतूनहीं जरी कीणास लहानपणीं शिक्षण मिळालें नसलें तरी प्रयत्नानें आणि दढिनिश्चयानें सहज लिहितां वाचतां आणि हिशोब करतां येतील. शक्य असेल तर चांगल्या शिक्षकाची मदत मिळवावी. इतकें ज्ञान प्राप्त झाल्यावर पदार्थविज्ञानसंबंधाचीं पुरतकें वाचावीं आणि नंतर यांत्रिक विषय पहावा. तरी इतकें लक्षांत ठेवावें कीं, केवळ पुष्कळ पुस्तकें विकत घेऊन संग्रहीं टेवल्यानं संग्रहकार्यांस ज्ञान येणार नाहीं. तें वाचन समजलें

भाग १३.

किरकोळ माहिती, व मिश्र

तरच होईल.

वाफेचे धर्म.

कोष्टक.

लोहमार्ग १२६ उष्णता मापकाच्या वातावरणाबरीक शुन्य बिद्धासन बी द्राब. पौंड. पांड. पांड. शंश. अंश. 3 .. 502.5 \$ \$ 88 14 .0030 2 5845 00 .0049 ·· \$26 .3 3 \$ 345 £ .000A 3. 188 .. * · . 543 .5 3360.5.0555 4 ·· 1 62 ·3 1165.6 .0130 * .. 200 .2 83 Ed .3 .0 5 € 3 . .. 306 .0 \$160.3 .0500 .. \$ 65 .8 6 1160.5.0518 9 .. 326.3 \$\$40.0.0535 20 .. \$ 43 .3 \$\$00 € 8 35 .. 560.0 \$503.00.0565 13 .. 303 .0 \$5 mm .0 .035.8 13 . · 504 .6 150€ .5 .033€ 38 .. 208 € 1200.3 .0362 18.0 \$\$00.1.0360 0.515.0 34 .3 553 .5 \$ \$ 00.8.0300 35 1.3518.3 \$\$00.8.08\$\$ 20 5.3510 € 1363.3 .0834 3 .3 555 .8 1161.5 .0846 10 29 8.3 554 .3 \$ \$ 65.1 .08.63

4 .3 550.0

\$ .3 333 .5

6.3 334.4

3 230 €

20

21

22

23

38

3.0463

10051

0355

4463

8450

3613

336€

3605

2608

2346

2140

१९८६

1583

1020

1683

3810

5414

1831

1340

1356

5502

1123

१००५

203€

\$ \$ 62.6 .0000

1560.00. 8222

2188 M . OHYY

1164.2 .0460

4.3 230.0 5568.0 .0605

996

34.6

326

694

८६६

030

613

663

७६७

580

626

200

€ 00

हंश

É 4,4

€80

£ 24.

£ 2 2

4,96

4.64

4.63

4. 6 1

uuo

428

8310 3 culta वातावरणावरोळ द्राच.

उष्णतामापकाच्या

अंश.

10 3 280 1

11 3 282 3

12 3 288.8

१६ ३ २५२ .२

10 3 248 1

19.3 340.4

२५ दे २६७ ३

२६ दे २६८.४

28.3208.6

29 .3 203 .0

30.3208.8

32.3 200.2

पांड.

पांड.

24

38

20

26

28

30

31

32

33

38

34

30

30

38

80

88

82

83

88

84

84

80

अंश.

पौंड.

·0 6 24

10640

1220.

.5083

₹2 50 · 0 · 0 € 43

₹₹९०.8 .00€€

1192 .0 .0634

2190.9

2298.9

3584.8

1196 .2

229€ -€

1190.1

2290.9 -2133

३१ -३ २७५ . ८ ११९७ . ११११

३३ ३ २७८ ४ ११९८ ३ .११५६

₹ \$5 \$5 F. 00 15

13 3286 .8 1100.8 .0696

₹4 . ₹ 240 . 8 \$ \$ \$ 64 . 6 .008\$

16 3 244 9 1191 4 0012

28 3 286 .8 2269 .1

20 3 249.3 1192.4

21 3 260 . 1193 .0

२२ . दे २६२ . ६ ११९३ .4

23 3 268 2 1198.0

28 3 264 . 6 2298 4

29.3 250.2 1194.6

लोहमार्ग. 396

निवातिति दर बीरम इंद्रिय गीचर उठणांव कान्हेन्हत. उष्णतामापकाच्या शुन्यबिद्धासूनची ज्याता. वातावर णावरी छ इंचावरील वाफेचा व्हास

पांड.

पाँड.

89

40

4.5

42

4.3

4.8

uu.

4.6

40

46

43 60

53

62

£3

88 £4.

5 5

23

66

23

40

102

अंश.

34.3261 ·s

३६ ३ २८२ ३

\$ 6.3 268.0

34.3264.8

81.3266.2

82 3 268 3

88.3291.4

४६ ३ २९३ .८

80.3 238.6

86.3 394.9

45 3 566 .0

42 3 300 .0

48.3308 .9

44 3 305 .8

4 3 3 03 .9

अंश.

1100 -5

1188 14

\$500 \$

1200 \$ 1291

१२०१ दे १३३६

1201 . 3 33 68

1202.8 1803

1203 1 1880

1203 .8 .1869

1503 .2 1863

१२०४.€ १५,६0

1208.9 .7463

1204 4 1620

1204.6.1686

₹20€ \$₹ .₹ \$00

383208.0 1186.0 1108

३७३२०३ ५ ११९९ ५ १२४६

80.3 200 1 1201 .0 1318

x3 3290 . x \$202 .0 .13 co

४५ ३ २९२ .७ १२०२ ७ १४२५

84 . 3 29 € ·8 1208 ·0 · 141 €

५० दे २९८ ०० १२०४ इ १५३८

43 3300 9 1204 2 1604

₹308.0 \$30€ ₹ 1€02

पांड.

1303

,5558

1268

ब्या पाण्यापासून बाफ

वाफ व प्रमाण

429

416

4.09

4,00

841

862

808

866

846

842

888

830

830

828

8216

855

804

399

393

300

३८३

300

343

360

शन्यांबद्पासूनची गता.

उडणतामापकाच्या ल्ला

बातावरणावरीक

पांड.

49 3 306 . 4

F. 00 \$ 500 .4

8. 30 \$ 5. 13

£2.3309.3

£3 3310.2

६४ ३३११ .१

€4 3 3 12 · 0

\$ 3 3 12 .0

\$ 3 3 13 . 4

EC 3 31 X .4

६९ ३३१५ ३

1. 31 1 00

७१ ३३१६ .९

3.01 \$ 20.0

4. 23 5 80

uu 3 320 .2

uf 3321 .0 00 .3 321 ·s

66.3322 .W.

७९ ३ ३२३ ३

८० ३३२४ १

ct 3328 ·6

पोंड.

50

80

104.

30

20

30

43

60

62

02

63

83

cu.

6

60

66

68

30

33

92

93

38

94

अंश.

्पोंड. अंश. 46.3 3 ou .3

१२०६ € .१७१४ १२०६ .९ १७३६ 1200.2 . 1449

1200.8 .2002 1200 19 -1 608 1206.0 . 1626

12063 1686

12064 -1669

2060

1209.9 .1960

1210.8 .2028

1211 1 .2069

१२११ द तरहर

12,1 .4 .2133

1211.6 .2144

1212.0 .2146

1212 3 .2196

1212.4 .2219

1350.5

1210.8

धर र रे रे

1206.6 . 1681 1208 3 1813 1209.8 1934

333 ₹208.€ .₹84.0

क्या वाण्यातासून वाफ उत्पन्न होते त्या पाण्या

> 323 324

300

3 ou

301

286

294

३६३

349

343

383

3 84.

388

330

206 263 261

242 262

930 उदणतामायकाच्या बातावर णावरीक पींड. पाँड. पांड. अंश. भंश. 1212 .6 .2281 200 c2 .3 3 24 . \$ 4.19 1213.0 .2263 204 36 टर् ३३२६ ३ १२१3 .2 .2264 99 48 3 3 30 .1 202 1213.8 .2300 200 ८५ ३३२७ .९ 200 \$ 2 \$ 3 . 6 335€ 201 64 3326 14 260 ८७ ३३२९ -१ 1213.6.2341 264 105 \$218.0 .2303 263

66.3329.9 103 cs 3 330 4 1218 .2 .2383 260 208 ९० ३३३१ ३ १२१४ ४ २४१४ 104 240 ₹218.€ .2834 244 82 3 3 3 2 1 .8 305 ९२ .३३३२ .६ 1218.0.2846 243 200 ९३ ३३३३ ३ 1214.0 .2800 241 100 1284 .3 .2899 288 9833380 208 1214.4 .2421 38:

९५ ३३३४ ६ 220 284 " ९६ .३३३५ ३ 1214 . 10 . 24.83 111 ९७ देव्द . १२१५ .९ .२५६४ 283 115 113 ९८ ३३३६ . १ ₹2 १६ . १ . २५ ८६ 285 ९९ . ३३३ . ४ १२१६ .3 .२६०७ 118 233 ११५ १०० ३३३८ .० १२१६ .५ .२६२८ 233 १०१ ३३३८ ६ १२१६ .15 .2€89 234 116 १२१६ .९ .२६७४ 233 १०२ दे ३३९ ३ ११८ १०३ ३३३९ ९ १२१७ .१ २६९६ 233

228

108 3 3 80 1 1210 3 2036 104 3 3 86 1 6 556 18 5088

द्र दाब.

पांड.

121

133

123

128

134

124

158

131

138

234

236

230

136

133

180

188

183

वातावरणावरीक

पौंड.

गीबर उषणात उष्णतामापकाच्या

अंदा.

₹09.3383.€

2. 88E E. 111

3. 08 8 5. 311 132 120.3386.3

120.3348.0

136 113.3384 .0

शुन्यां बरूपासून ची हणता. अंश.

1216.5 .3684

1216.9 .2933

1219 4 .2999

1219 4 .3020

1221 .8 .3226

100.3382.8 1210.6 .2601

106.3383.0 1216.0 2622

११० .3 3४४ .२ १२१८ .४ .२८६७

128.3386 . 1229 . 2 . 2944

११९ .3 389 .4 १२२० .0 .30€0

120.3340.1 1220.2 .3060

121.3340 . 1220.3 .3101

122 .3 341 .2 1220 .4 .3 121

123 .3 341 .6 1220 .0 .3182

128.3342.8 1220.4 .3162

124 .3 342 .9 1221 .0 .3168

126 .3 343 4 1221 .2 .3206

128 .3 344 .0 1221 .0 .3203

283 126.3 348 4 1221 . 3240

120 112.3384.8 1216.6 .2911

130 114.3380.2 1219.3 .2900

133 126.3 386.9 1219.6 .3080

1210.4

पींड. ₹0€ .3 381 .6 ₹210 .€ .2000

.2668

224

228

533

331

218

330

214

318

212

311

208

200

20€ 204

303

202

200

199

196

195

294

198

293

192

उसम होते

ब्या पाण्यापासून वाफ

लोहमार्ग. १३२					
ानवीताताळ दर चीरस इंचावरीळ वाफेचा एक- दर दान.	बातावरणावरीक दान.	इंद्रिय गीचर उठणान. कार्डन्हेत.	उष्णतामापकाच्या- शुःयांबद्रपासूनची उ. धणता.	एक बनफुद वाक्षेचे वजन.	ह्या पाण्यापासून वाफ उत्पन्न होते त्या पाण्याः च्यानुकनेने वाफेचे प्रमाण.
पेंडि.	। पाँड.	अंश.	अंश.	पांड.	
१६५	**************************************	3 4 4 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5	\$222 .4 \$222 .6 \$223 .6 \$228 .2 \$228 .2 \$228 .6	4 4 4 9 9 9 9 9 9 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	2 66 2 64 2 64 2 64 2 64 2 64 2 64
१८५	१६५ ३ १७० ३ १७५ ३	{ .	१२२७ .१ १२२७ .८ १२२८ .५	3 926 .8034 .8182 .824.0 .834.0	१५६ १५५ १५१ १४४
200 200 200 200 200	१८५.३३ १९५.३३ २०५.३३ २१५.३३	(c) ·9 (c) ·9 (c) ·9 (c) ·9	१२२९ छ १२३१ । १२३२ ३ १२३३ अ		१४१ १३५ १२६ १२३
240 240 260 200 200	२३५.३४ २४५.३४ २५५.३४ २६५.३४	0 .		4868 4660 4668 4660 4766	११४ ११० १०६ १०३ ९०३

द्र मेला सचढाव फुटाँत. दर टनाचा (फक्त चढ-णीचा) विरोध. दर अवरासप्मेळाच्या

१० मेल दर तासास. रप मेळ दर तासास.

२० मेळ दर तासास. २५ मेळ दर तासास. ३० मैल दर तासांस. उप मैल दर तासास. ४० मैल दर तासास. ४५ मेळ दर तासास.

बेगाने चाळळेल्या री-गेचा द्रटनास एकंदर विरोध पौंडात.

गादवाच्या रागाच्या मिन्नामेन

वंगास मिळालेला विरोध

3 3 3 0 0 3 X

५० मेळ दर

६० मैछ दर तासास-

तासास.

७० मेल दर

तासास.

22

लोहमार्ग 238 त ह है हैं दर टनाचा (फक्त च द्र अवरास५मेळांच्या ्रे अ 🖟 व्रगाने बाळकेल्या रा-वेगानें चाळछेल्या रा-गाडवांच्या रांगांच्या भिन्नभिन्न विरोध पाँडीत. १० मैल दर तासास. १५. मैल दर तासास. वेगास मिळालेला विराध. २० मेल दर तासास. २५ मेळ दर तासास. ३० मैल दर तासास. ३५ मेल दर तासास. ४० मेख दर तासास. ४५ मेल दर तासास. ५० मेल दर तासास. ६० मैज दर तासास. ७० मैल दर तासास.

तासास. ७० मेल दर

तासास.

ocu. 6

द्र टनाचा (फक च

र चढाव

ढणीचा) विरोध.

१० फैल दर तासास. १५ मेल दर तासास. २० मेळ दर

तासास. २५ मैल दर

ताशास. ३० मेल दर

तासास. ३५ मेल दर तासास. ४० मैछ दर

तासास-४५ मेळ दर तासास. ५० मेळ दर तासास.

द्र अवरास ५ मेळा च्या वेगानें चाछकेल्या रागेचा दरटनास एकं दर विरोध पांडात.

गाडवांच्या रांगांच्या भिन्नभिन

चहणींवरील भिन्नोभन

वेगास मिळालेला विरोध

तासास.

६० मेळ दर ७० मेस दर

् तामासः

22.0

28.4 \$0.5

हिंदस्थानांतील रेलवेचें कोएक. 6 7 3 नौकर मैल रेलवेचें नाव. लोक (छ।बी) (संख्या) सावकारी रेळवे. : 403 - 19322 1206 18680

cur:

ईस्ट इंडियन रेळव. मेट इंडियन पेनिनस्छा रेळवे. मद्राप्त रेखवे.

साऊथ पंजाब अ:णि दिली रेखवे.

भाद आणि रोहिळखंड रेळव.

सरकारी रेलवे.

कलकत्ता आणि साऊथ ईस्टर्न स्टेट रेखने.

साऊथ इंडियन रेखवे.

नलाटी स्टेट रेलवे.

पाटी स्टेर रेखवे.

टिहर स्टेट रेलवे.

हिंदराबाद स्टेर रेखवे.

पंजाब नादन स्टेर रेखवे.

इंडस व्हाली स्टेट रंखवे.

वरधा व्हाली स्टेट रेखवे.

नार्दन बेंगाल स्टेट रेलवे.

३ ४०१ १३३६ र पये.

नागप्र आणि छत्तीसगड स्टेट रेळवे.

घाँउ आणि मनमाड रहेर रेखवे.

पारणा आणि गया स्टेर रेखवे.

राजपुताना स्टेट रेखवे.

होळकर स्टेट रेलवे.

निमच स्टेट रेलवे.

इरावती स्टेट रेळवे.

खामगाव स्टेट रेलवे. डमरावती स्टेट रेखवे.

इस्टर्न बेगाल.

बाबे बहोदा ओड सेंटल इंडिया रेलवे.

8201

803

4,993

1463

487

20

30=

43

22

43

121

330

688

803

33

U 3

yu,

13 1

140

188

18€

एकंदर छोबी.

हिंदस्थानीत उतारूचें आणि मालाचें मिळन एकंदर अ५५०२ इतके उबे आहेत. ह्याशिवाय १७८१ इंजिने आहेत. ९१८ स्टेशनें आहेत उसन ६६९६९१०९, खर्च ३२९५७७८३ आणि नफा

ung

c4.03 ? \$ 5000

Euns

8268

3316

2008

8144

2238

208

181

..

260

300

3 8 20

जगांतील रेलवेचें कीष्टक.

रेलवेचें नाव.	लांबी (मैल
युरा.	
बेलजम	२१७
येटब्रिटन व ऐर्लन्ड	१६६६
स्वीटझर्लन्ड	930
जर्मनी. • • • • • • • • •	1 989
क्रांस. • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	9236
डेनमार्क	५६

आरिट्या-हंगारी. १०१५8

रशिया इन युरप. ११५९१

टकी इन युरप. · · · · · · ·

अमेरिकंतील रेलवे.

990

8883

48

39

86

३७२ १०३८ ६६

334

137

38

जमेका.

हानड्रास. ••

पारागे. ..

कोस्टारिका. .. ..

व्हेनी झुला. •• ••

ष्युनीस. · · · · · केप आफ गड होपः

नाटाळ.

आलजिरिया. ....

रिशयन काकेसस. ....

आर जेन टाईन (कानफीडरेशन)

कानडा (डोमिनियन) ....

मेक्सिको .. ..

आफ्रिका खंडांतील रेलवे.

इजिप्त (प्रापर) 👀 \cdots \cdots

आशिया खंडांतील रेलवे.

लोहमार्ग.

जगांतील रेलवेचें काएक. लांबी रेलवेचें नांव. (मैल) सिलोन (लंका) .....

आस्ट्रेलेशियतील रेलवे.

विह्वाटेशिरपा.

नुझीलांड. ••

न्य साजधन लेस. •

कीनस्लंद. • •

साजय आस्टेलिया.

वेस्टर्न.

एकंदर भूगोलावरील रेलवे.

836

830

80

कठिंग शब्दांची परिभाषा.

वाय्रूपी पदार्थ.

ओढण्याची शक्ति.

आंबट पदार्थ.

तटणें; तोडणें.

गत.

अर्थ

ब हबु कीत पदार्थ. तेल तूप इत्यादि.

शब्द. आक्सिजन, आसिड. अनद्त. ओढ.

ओशट. कटाफ.

गेजकाक.

कारवात.

कोळसा. तापकांतील उंची पहाण्याची एक

प्रकारची तोटी आहे. (आ. ३२ पहा 8, 8, 8, 8. ह्या अ-

क्षरांनीं तीटचा द खिवल्या आहेत. तापकांतील पाण्याची उंची पहा-गेज ग्लास.

ण्याकरितां एक कांचेळी न-ळी आहे. ता ७१ व्या आ.

त P ह्या अक्षरानें दाखिनिली

आहे.

एक प्रकारचें कळीचें दार आहे उघडी.

घट्ट होण. घनीभवन. धमट.

दाखिवला आहे.

तें दूसन्या आहतीत ब या अक्षरानें दाखावेलें आहे.

द्याचा देखावा ७२ व्या आकृतीत

न्यू साऊधव हेस. • कीनस्लंद. • • साऊथ आस्ट्रेलिया वेस्टर्न. ,,

-जगाताल रलवच काष्ट्रक	
रेलवेचें नांव.	लांबी (मैल
सिलीन (लंका)	9
जावा. · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	? 5
टकी इन एशिया	१७
जपान · · · · · · · · · · · · ·	3
आस्ट्रेलेशियंतील रेलवे.	
हिह्कटोरिया	4 8
नझीलांड	49

एकंदर भूगोलावरील रेलवे.

कठिंग शब्दांची परिभाषा.

शब्द. अर्थ. आक्तिजन. वायुरूपी पदार्थ. आसिड. आंबट पदार्थ. अनुदूत. गुत. ओड. ओडण्याची शक्ति.

ओह. श्रीहण्याची शक्ति. ओशट. बुटबुळीत पदार्थ. तेल तूप इत्यादि. कटाफ तटणे: तोडणे.

कटाफ. तुटणें; तोडणें. कारबान. कोळसा. गेजकाक तापकातील उंची पहाण्याची

गोजकाक. तापकांतील उंची पहाण्याची एक प्रकारची तोटी आहे. (आ. ३२ पहा ४, ४, ४, ६ ह्या अ- क्षरांनी तोटचा द खविल्या

भोहेत. गोज ग्लास. तापकांतील पाण्याची उंची पहा-ण्याकरितां एक कांचेळी न-ळी भोहे. ता ७२ व्या आ.

त P ह्या अक्षराने दाखिनिली आहे.

उघडी. एक प्रकारचे कळीचे दार आहे ते दुसच्या आरुतीत व या अक्षराने दाखिके आहे. घनीभवन, घट होणे.

घमट.

ैद्याचा देखावा ७२ व्या आरुतीत दाखिनला आहे. लाहमार्ग.

शब्द. गजांचा जाळी.

चर शकि.

चलन.

जोरनळ.

तंबा. नेत्रोजन.

पाउ.

अर्थ.

हिचा देखावा ८६ व्या आकर्तीत दाखिवला आहे.

चालण्याची शक्ति.

चालण. आक. ३० वी पहा.

आकृति १ पहा.

वायुरूपी पहार्थ.

चाकाच्या तंब्रास पट्टी लावलेली

असते कीं जिच्या मदतीनें चाक

किरते. उदाहरणार्थ भात द-

ळण्याच्या मोठाल्या जांतिणो असतात त्यांस खंडा मारण्या-करितो जातिणीस भाक

पाडतात, तंन पाडतां जांति-णीच्या गळ्यांत एक लांकड

बांधतात स्यास पाऊ असे

सण गत. ही पाऊ दसन्या आ.

क्वींत (प) ह्या अवरान दाखिवजी आहे.

कचा अर्था दोर.

हा पहिल्या आकर्तीत ड ह्या अ-

क्षरानं दाखावला आहे.

शब्द. प्यास द्वार.

प्यास नळ.

दाबद्वार.

चेकदार.

बाष्याद्याय.

बाष्यदर्शक.

અર્થ. हं ३० व्या आकतींत फ. ह्या

अक्षरानें दाखिवलें आहे. हा ६० व्या आकृतींत है ह्या

अक्षराने दाखिवला आहे.

हें ३० व्या आकृतींत ग अक्ष-ानं दाखिवलें आहे.

हं ३० व्या आकृतींत है या अक्षराने दाखिनले आहे.

ह्याचा देखावा ३० व्या आकृतीं-त दाखिवला आहे.

द्याचा देखावा ३० व्या आकर्तीत मं या अक्षराने दाखिवला आहे.

वाफेची पेटी ही आकृतींत स. अवराने दाखितली आहे. गतिरोधक.

हिची आकृति ८७ व्या आकृतीत दाखिवली आहे.

तापकांत वाकेचा जीर किती आ-हें हं पहाण्याकरितां एक घडचा

ळात्रमाणं यंत्र केलेलं असतं.

(आ. ३९ पहा.)

हा दसऱ्या आहतींत गं ह्या अ-अधराने दाखावला आहे.

आगगाडींत माणसें चढण्या उ-

स्ट दान.

तरण्याची जागा.

183

श्च.द.

विरोध. विषम केंद्रिय चक्र.

धमक.

शिलिंग.

धर्मामेटर.

में ल

मिनिट.

इंजेक्टर.

हैद्रीजन.

शक्ति. आड आणे.

अर्थ कोश.

अडीच पळे.

अडयळा.

लोहमार्ग.

उष्णतामायक, यंत्र,

वायुरूपी तस्त्र, जलोत्पादीदकः

तापकांत पाणी पोहांचिविण्याक-

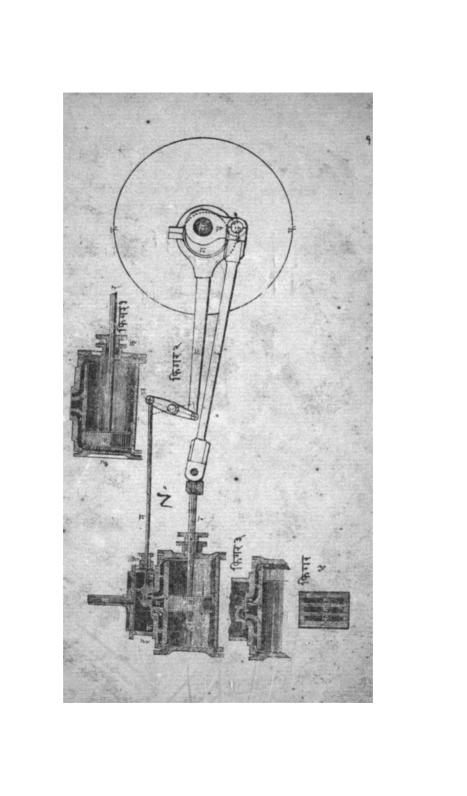
रितां एक पिचकारीसारखं

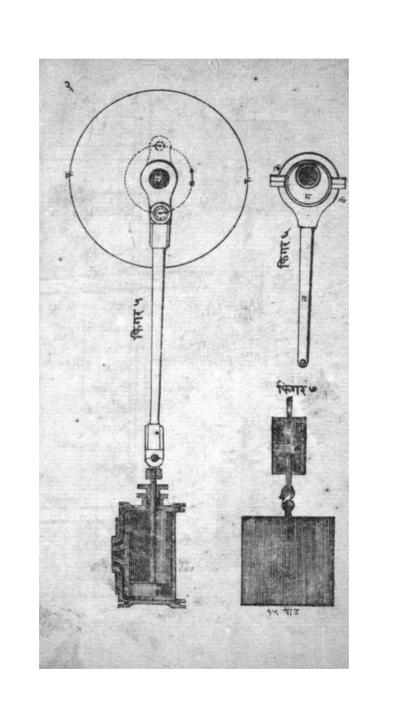
यंत्र केलेले असते.

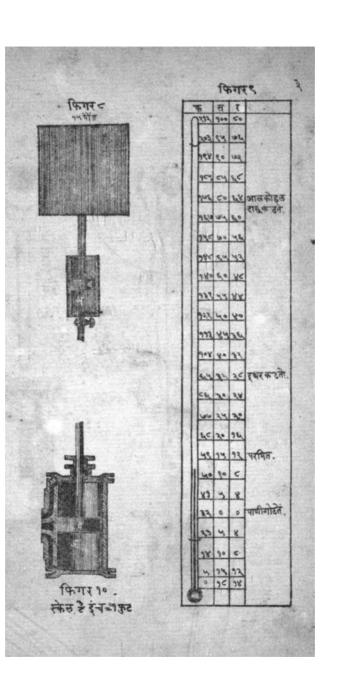
अर्थ.

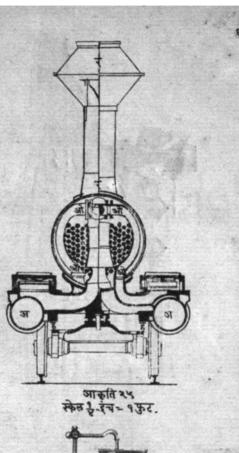
तो तें (आ. ६ पहा.)

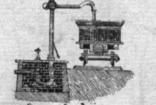
ज्ञा चाकांचा आंस मध्यावर नस-

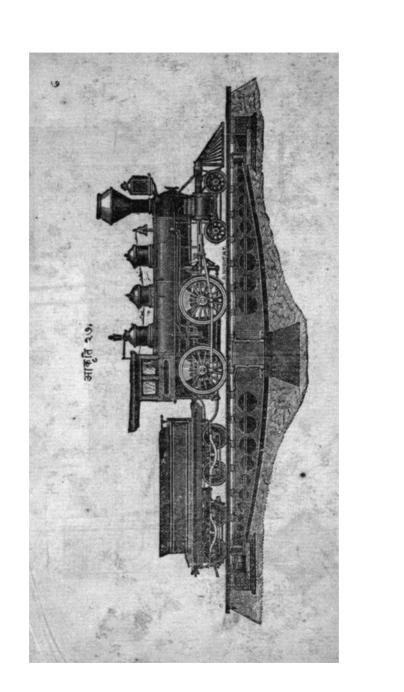

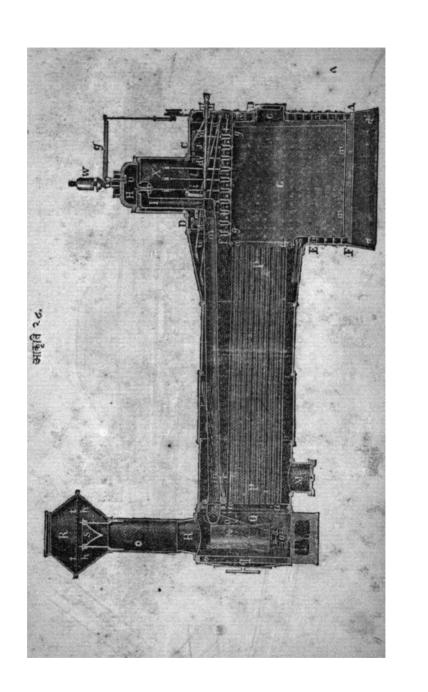

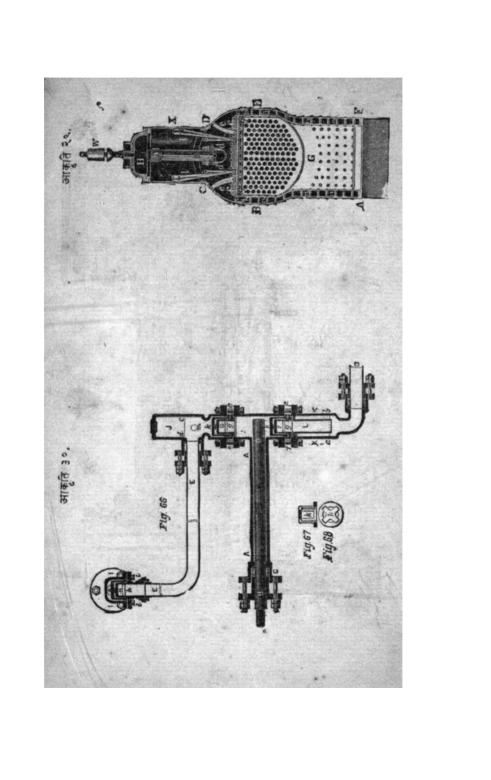

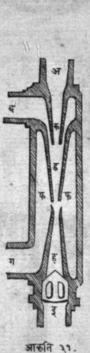

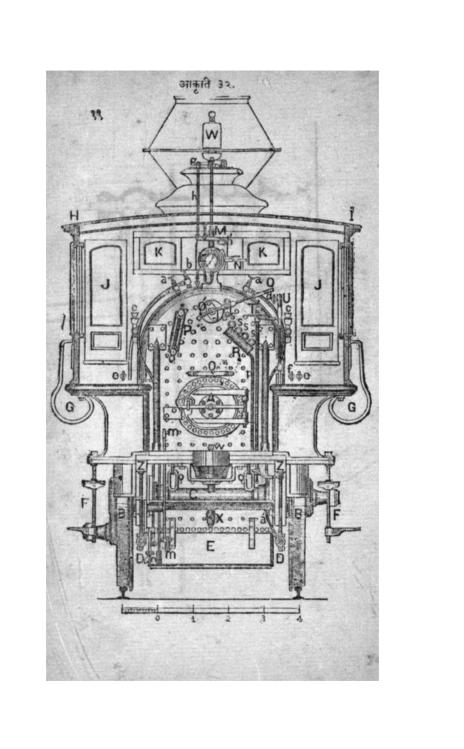
आकृति १५ . स्केल के रूप - १फट.

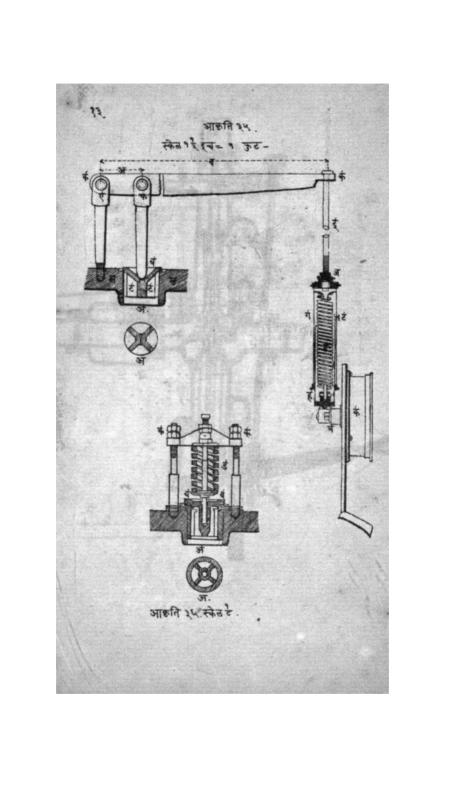

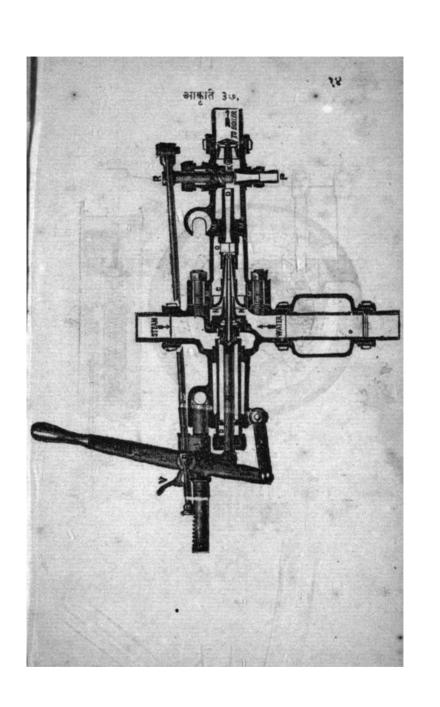

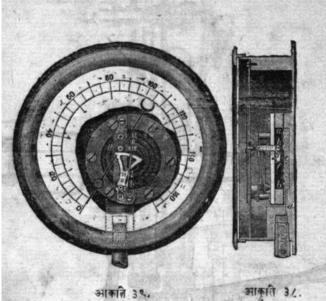

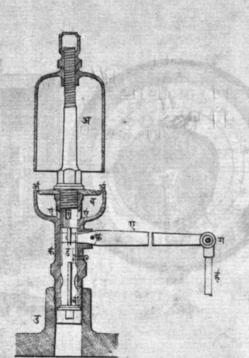

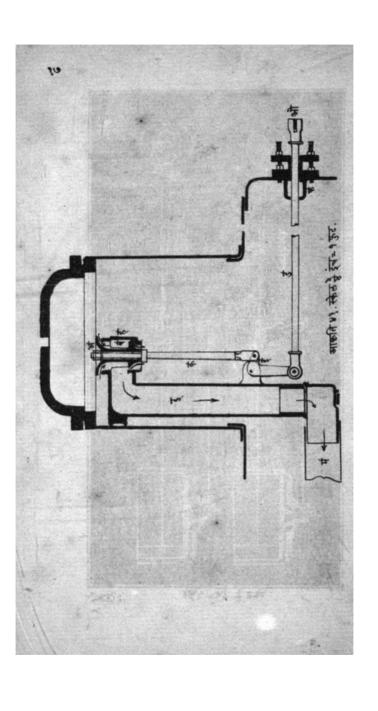

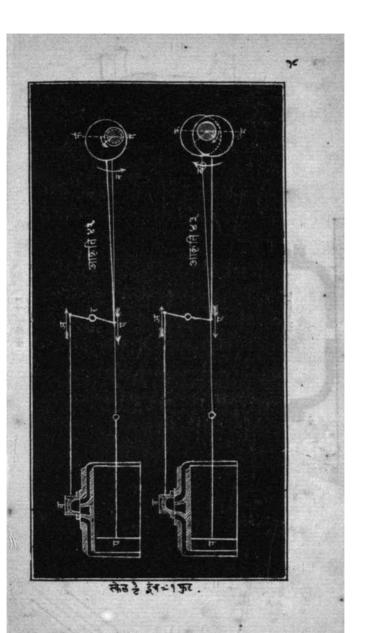

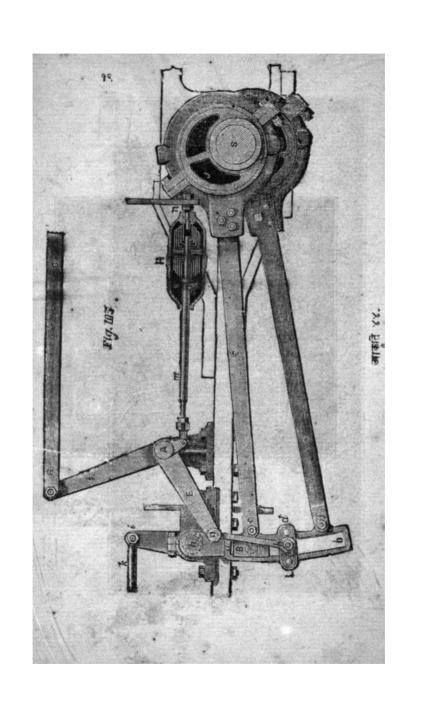

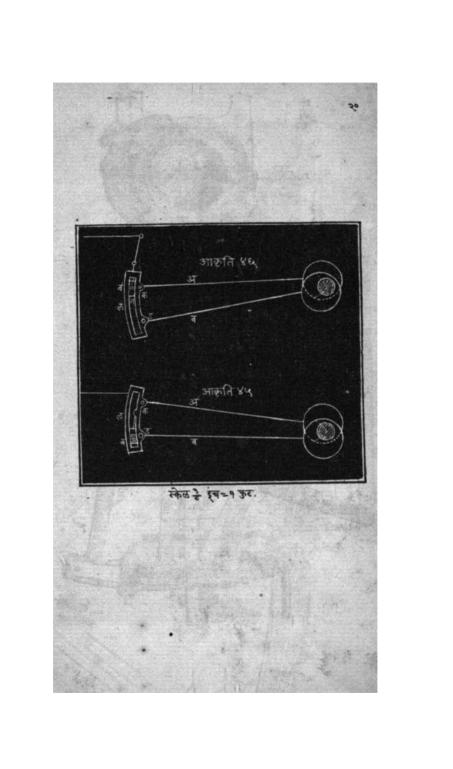

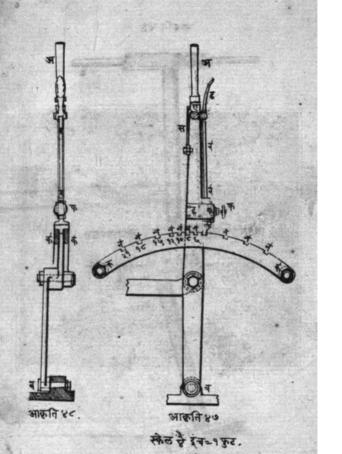
आकृति ४० स्केल ११ इंच= १ फ्रट.

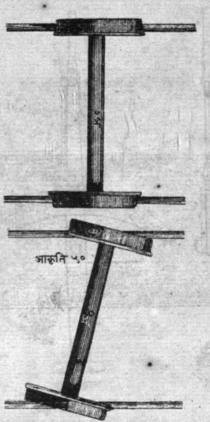

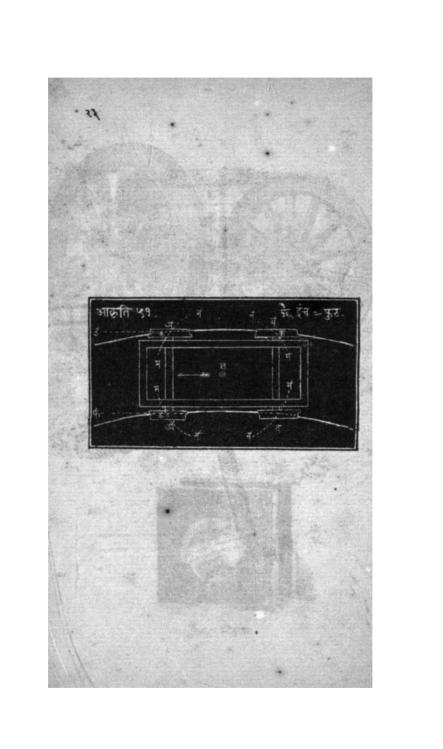

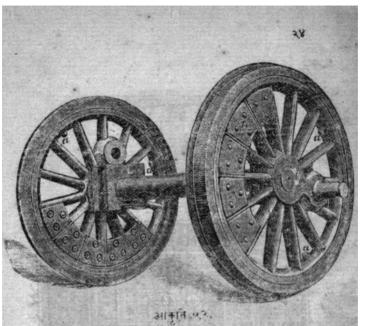

आकृति ४९

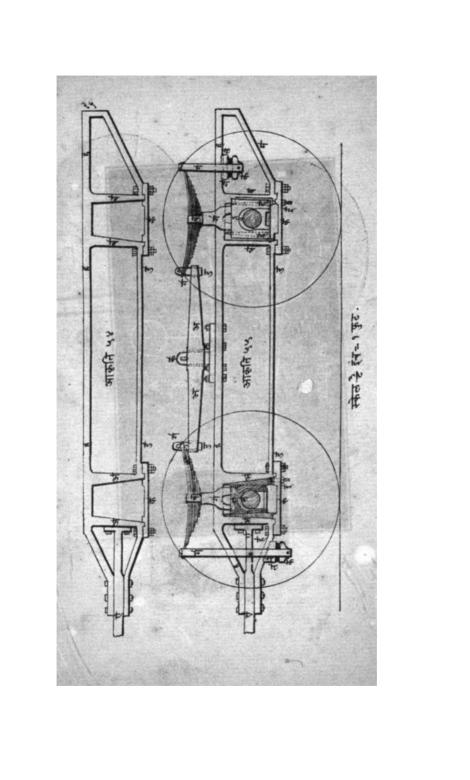
स्केत हे इंच= 9 फर.

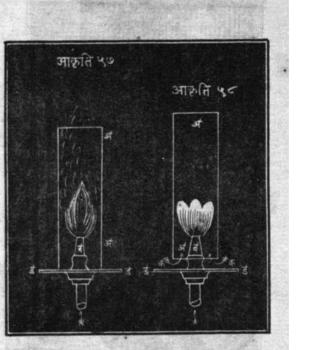

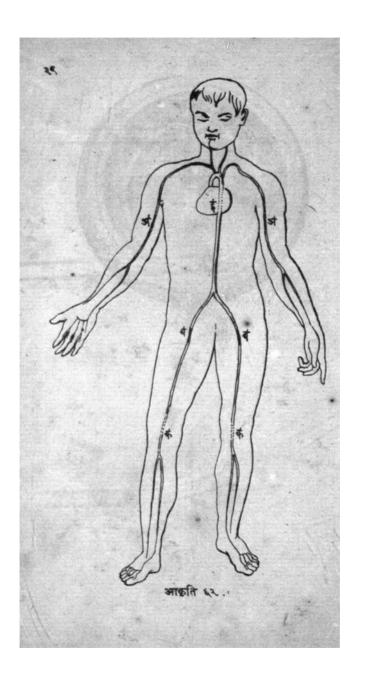

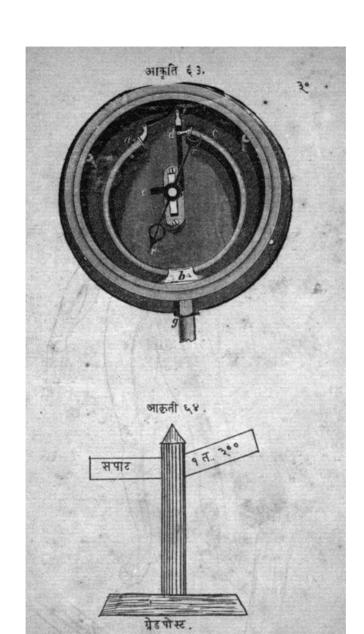

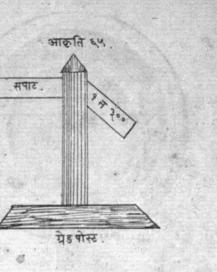

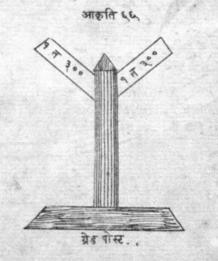

भ भ आकृति ६९ आकृति ६० स्केत १६ इंस= १ कर.

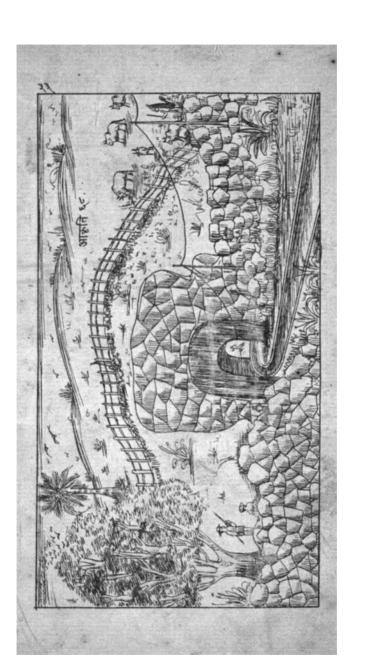

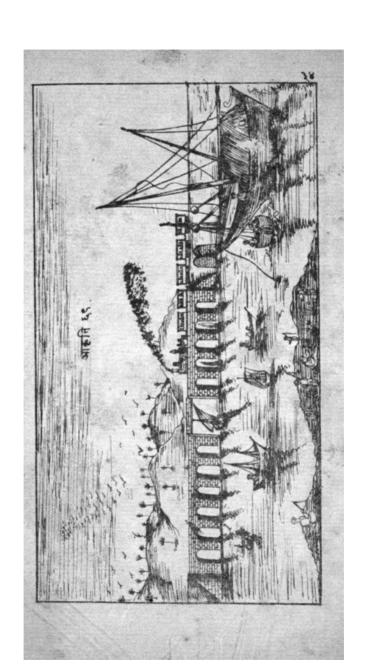

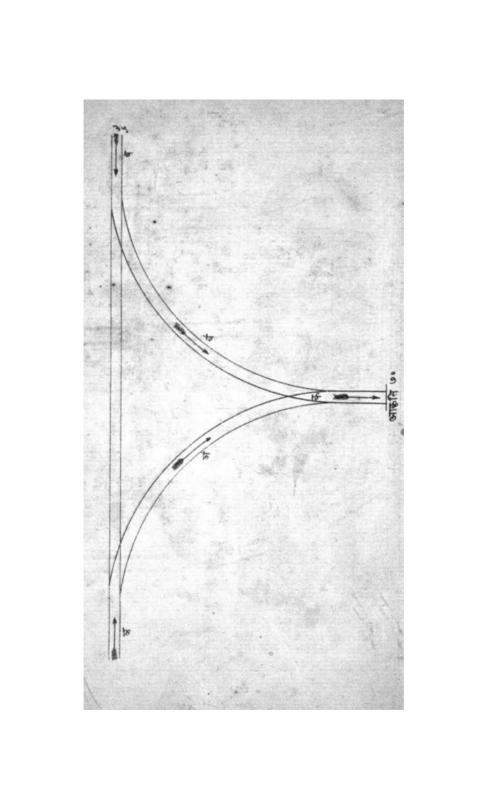

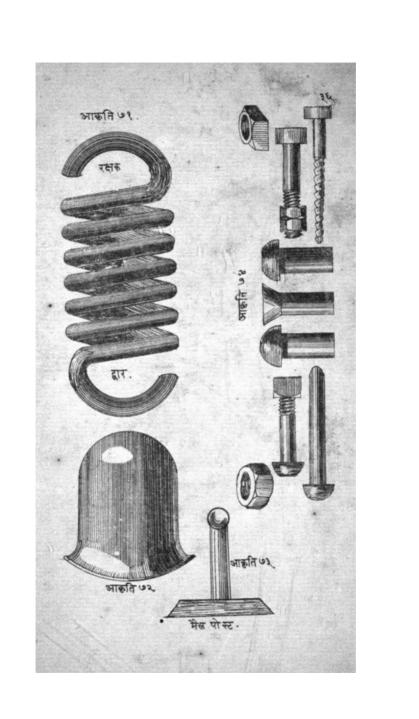

प्रेड पोस्ट.

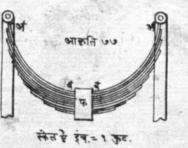

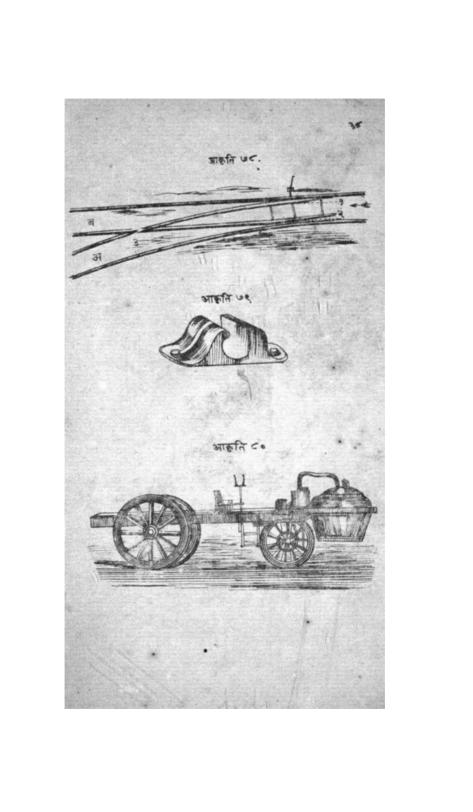

आकृति ८२